

University of Madras.

B. A. EXAMINATION OF ~~1902~~
SILAPPADHIKARAM.

PUKARKANDAM.

10. NADUKANKATHAI

நாடு கடந்த WITH நாடு

THE COMMENTARY

OF,

ADIARKKUNALLAR

Edited with Notes

BY

V. SAMINATHA Aiyer,

TAMIL PANDIT, GOVERNMENT COLLEGE

KUMBakonam.

Madras:

1894.

Printed and Published by

மு க வு ரை.

“ சந்தர்ப்பப் பொதிபத் தடவணைச் செந்நமிழ்ப்
பரமா சாரியன பதங்கள்
கிரகே ௧ ௨ காள்னாந் திகழ்நாற பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிற் பழைய பழைய காப்பியமைந்தனள் ஒன்

று கிய சிலப் பதிநாறென வந்து சேர முனியாகிய
இளங்கோவடிகளா
வியற்றப்பட்டது; களவியற்றொருங்கண்ட கணங்கையொர்
மகனார் நகரொரு முதலிய உரைபாதி நியர்களால் விடுத்தாக
ரட்டப்படும் பிற் பரண நூலக னுடொளானது; செந்ந நவை
பொருட்சுவைகளிற்

புந்நுளனது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்ப
பொருளை நேரிற் கண்டாற பேரால் மனத்திற்குத் தோற்றமவண்
ணம் நொருபு லப்படுத்துந் தெள்ளிய இனிய நன்னடை

புடையது ; காலனும் மனைவியுமாகிய நோவலன் நண்ணிக்
 என்பவருடைய சாத்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது ; தமிழ்நா
 ட்டாசர் மூவருடைய இராஜதானிகளாகிய புரூர் (—காவி
 ரிப்பும்பட்டினம்) மதுரை வஞ்சியென்னும் மூன்றன் பெரு
 மைகளையும் விளக்குவது ; பண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை
 மாந்தருடைய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இக்காலத்தாரா எ
 னிதில தெரிந்துகொள்ளுதற்குச்

பந்த கருவியாகவுள்ளது ; ஆசர் நீதியிற் சிறிதுபிழைப்பினு
 ம்

7 வரை அறக்கடரா கூற்றாய்வின்று கொல்லுமென்பது
 ம், கற்புடைமகளிரை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவரும்
 அது தீத்தல இயல்பெனபதும், இருவீனையும் செய்தமுறை
 யே செய்

தோனை நாடிவந்து தம்பயனை நுகர்விக்ருமென்பதுமாகிய இம்
 மூன்றினையும் இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தம்பொருட்டே
 இளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது ; மேற்கூறிய மூன்றுப
 குதியையும் சிலம்புசாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்நூல்
 சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்நூல், முத்தமிழும் விரலப்பெற்றதாத
 லின் இயலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்
 யுள்ளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடக
 ச்காப்பியமென்றும்,

உரைப்பாட்டும இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரலப்பெ-

உ முகவுரை.

றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுள்ளென்றும்

பெ

யர்பெறும்.

இக்கதை நடந்த காலமும் இளங்கோவழிகள் காலமும் ஒன்

றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் ஆவர
ரற்செய்யப்பட்ட

தென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளானும், வரந்தருசா
தையாலும்

விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிரு
ந்து

வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவழிகளால் தான் செய்ய
ப்பட்ட

தற்குக்காரணமும் கதைச்சுருக்கமுமானதென்று
பதிகச்செய்த

யுனை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்ந்துப்பாடமுதலிய பத்
து

றுப்புக்களையுடைய புநர்நாண்டமும, காடுகாண்காண்த
முதலிய

பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய பாறுநாண்டமும, முன்றக்குர
வை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வநீர்நாண்டமுமாகப் பு
க்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இவற்றமிழின் பாசுபாடான வெண்
பா அகவற்பா கலிப்பா எஃக்பனைகளும, இவசத்தமிழின்

பாசு

பாடரன் ஆற்றுவநிமுதலையபார்க்கும், நாடகத்தமிழின் பாரு
பாடரன் உரைப்பாட்டுக்களும் வகை உள்ளன. இவற்றுள்
மிகுதியாகவுள்ளது ௮, ௧ வற்பாலை.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்பதும், அடியார்க்கு நல்
லாருரையென்றும் இரண்டு மைகளுண்டு. அவற்றுள்,
அடியார்க்கு நல்லாருரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால்
அரும்பதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அ
ரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்
இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்றிருந்ததாகவுண்மையில்
அவ்வுரை இக்காலத்தி

கப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில இடங்களில் அரும்பதவுரை
யாசிரியர்கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்கு நல்லார்கொ
ண்டபாடம் வேறாகவுமுள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள்ள
உரையேறுபாடுகளால் நன்கு புலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள
திரிசொற்கள் பொருளை
மட்டுமே ஒருவாறு புலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கே
கள்
களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும்
எழு

தப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரை யாசிரியர்பெயரும் அவரிரு
ந்தவிட

மும் அவர்காலமுதலியனவும் ஒருவாற்றாணுந்தெரிந்துகொ

அ.டி.யாரா கருகல்லாராநரை, அவ்வருச் பதவுரையைப் பெரும் பாறு க்த மு னி யும், சி லுட ன னை ம மறுந் தும், சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும், சிலவிடத்துப்பொதிப்புரையாய் மெழுதப்பட்டு, ஆங்காங் ருச் சொன்னாயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ்: பருத்தியையும் பலதூல்மேற்றோண்முகமாக நாளாவிளாத்தும் விசேடவுரையோடு கூடி இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் கட்டுகுதெரிவித்து மிகவுரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரை யாகிரியரிடமும் காலமுதலியானவம் நன் குவிளங்கவிடலை. ஆயினும் இவ்வுரையாகிரியர்க்கு நப்கையாகவல்லொன்று ஒரு பெராரண டென் பதும், இவ்வுரை அக்காலத்துக்குத்த பொருணயநாணகாங்கேயோடுவென்று ஒருபுரவாற் செய்ய ிக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள பழைய உரைச்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

தேசியசேவாபீடம்.

க. பதந்தி சமுத்திரமென்ப பதந்தி பெயராலும்
பொருந்தினி பெயரால் பொருளுக் - தெரிந்திப்
படபார் கரு பதந்தர என்னு
ல, யார்க்கு அல்லலாள் பதந்தி.

[illegible]

உருத் தாய்மூலி நு மயன் ற மெகி ள பவஞ்சுத்தா
சேமன் னொடிக் கந்த சாலப்பந்! வா த்து ம சோந்தம் பாரு.
பாரதம் உதரங் கண்டித்து அந் தா வடி யான்களுக்கல்லா.
காதல் திருவு ரு கம்பா லிபம்பையர் காவஸனே.

கூ. நூலுக்குப் படித்துக் கட்டத் தகுந்த படைத்துக் கடிப்பெறும்
கூ. நூலுக்குப் படிப்பைப்போக வாய்ப்புக்கை போலும் காலமுன்னு
கூ. நூலுக்குப் படிப்பைப்போக வாய்ப்புக்கை போலும் காலமுன்னு
சேர்ந்துச் செருக்கலுல வோதமிழ் முன்னுரை சொல்லித்தே.

அடியாராக் குநல்லாருநாயில் சிலவிடத்திந்நுந்த கடினமா
ன சொற் றோமாத்நி அவ்வவ்விடத்திற் றேவறுசொற்களையை
மத்தும், ஒருவாற்றா லும் விளங்காதனவும் இடக்கார்ப்பொ
ருளையுடையனவுமா கிய சிலவற்றை நீங்கியும்,
மாணக்கர்களுக்கு விளங்குதற்பொருட்டு தூதன்மாந
ளமுதப்பட்ட குறிப்புக் களைச் சிலவிடத்து
அடியாராக் குநல்லாருநாயின ஸ்ரீனனார்ச்சேர்த்திருப்

உ மு க ஷ ன ர .
ததாதலின் உரையிடைபிட்டபு ட்டுடைச்செய்யுளென் றும்
பெ யர்பெறும்.

இக்கதை நடந்த காலமும் இளங்கோவழிகள் வாலமும்
ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலே, தான் அல்லது
நாற்செய்யப்பட்ட

தென் றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளர லும், வரந்தருகர தைய

ரலும்
வினங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாடுஷயிலிருந்து

வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமிலே.

இஃ சிலப்பதிகாரம், இன்னங் கொள்கையினால் தான்
செய்யப்பட்ட

தற்குக்காரணமும்கதைச்சுருக்கமுமையிந்துள்ள
பகுதிச்செய்

யுனை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்ந்துப்பாடலமுதலிய
பத்து

றுப்புக்களையுடைய புகாரிதாண்டமும, சாநிகாண்சாரதமுத
லிய

பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும, குறையத்தூர
வைமுதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வந்திக்காண்டமுமாய்
க்கப்பட்டுள்ளது. இதிலுள்ளபத்துபாசுபாடானவெ
ண

பா அகவற்பா கலிப்பா எவ்வகையாகும், இவைதமிழின் பா
சுபாடான ஆற்றுவரிமுதலியபாக்களும், நாடகத்தமிழின் பா
சுபா

டான உரைப்பாட்டுக்களும் வருவன. இவற்றுள்
மிகுதியா

கவுள்ளது அகவற்பாலே.

இந்தாற் கு அரும்பதவுரையெய்தும், அடியார்க்கு நல்
 லாருரையென்றும் இரண்டுரைகளுண்டு. அவற்றின், அடி
 யார்க்கு நல்லாருரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால்
 அரும்பதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அ
 ரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைகளு
 டு, இந்நூற் குப் பழையுரையொன்றிருந்ததாகவுந்தொடர்
 அவ்வுரை இக்காலத்தி

கப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில இடங்களில் அரும்பதவு
 ரை

யாசிரியர்கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்கு நல்லார்கொ
 ண்டபாடம் வேறாகவுமுள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள்ள
 உரைவேறுபாடுகளால் நன்றி புலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள
 திரிசொற்களின் பொருள், மட்டுமே ஒருவாறு புலப்படுத்திச்
 சிறுசிலவிடத்து மேற்கோள்

களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும்
 எழு

தப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிரு
 ந்தவிட

மும் அவர்காலமுதலியனவும் ஒருவாற்றாறுந்தெரிந்துகொ
 ள்ளக்கூடவில்லை.

அடியார்த்து நல்லாருரை, அள்வரும் பதவுரையைப்
 பெரும் பாறுந்த முயியும், சிறுபாண்மை மறுத்தும்,
 சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும், சிலவிடத்துப்பொழிப்பு
 ரையாயு மெழுதப்பட்டி, ஆங்காங்குச் சொன்னயம் பொருணய
 ங்களை இனிது புலப்படுத்தியுள்ளிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகு
 தியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்த
 மிழ்ந் பகுதி 3 லையும் பலதூல் மேற்போண் முகமாக
 நன்கு விளக்கும் விசேடவுரையோடு கூடி இயன்றமட்டில் ஒவ்
 வொன்றையும் நன்கு தெரிவித்து மிக விரிவாக அமைந்துள்
 ளது. இவ்வுரை மாசிரியரிடமும் காலமுதலியானவம் நன்
 குவிளங்கவில்லை. ஆயினும் இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நீர்வரை
 நீர்வலவென்ற ஒரு பெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்கா
 லத்திருந்த பொற்பண்ணாடுகொடுக்கொன்ற ஒரு படி
 வாற் செய்யிக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள பழைய
 ராச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

நேரிசைவென்பா.

பருந்து கழலுமென்ப பாட்டு மெழாங்கும்

பொருந்தவெறி வயல்லாப் பொருளுக் - தெரித்திப்

படியார்க்கு நான் தம பாத்தா னன்னு

லையார்க்கு கல்லா னன்ற பான்.

வட்டனநாலித்துரை.

ஐநம் தவழாநு மென்று மொகிற் புதலுத்தக

சேன் தெரித்த கலப்பறி காத்திற் சேர்ந்தபொரு

பொருட் தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்கு நல்லா

காநத் தருவு டியோர் னியம்பையர் காவலனே.

காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்துக் கடிய்பெருங்
காற்றைக் குழமையாக்கி வார்ப்பைக் போலும் காலமெனங்
காற்றைத் தவிர்த்தாந் பொப்பண்ண காங்கையர் கோனல்த்
சேற்றுச் செருக்கலை வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்தே.

அடியார்க்கு நல்லாருளாயில் சிலவிடத்திருந்த கடினம்
ரன சொற்களை மாற்றி அவ்வவிடத்தில் வேறு சொற்களை
யமைத்தும், ஒருவாற்றாலும் விளங்காதனவும் இடக்கா
ப்பொருளையுடையனவுமாகிய சில வற்றை நீக்கியும்,
மாணக்கர்களுக்கு விளங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எ
ழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து அடியார்க்கு நல்லா
ருளாயின பின்னர்ச்சேர்த்திருப்

ச

முகவுரை.

பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்
களையும் அவ்வவிடங்களில் அவற்றின் பின்னே சேர்த்தும்
பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

உத்தமதானபுரம்.

வே. சாமிநாதன்.

சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சோநாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சோலாதன்னும் அரசனுடைய புத்திரர் ; சோன் சேங்குட்டுவனுடைய தம்பி ; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்ற சொல்லப்பட்டுப் பின்பு அறவுபுண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார் ; இவர் அறவுபுண்டதற்குக் காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத் தின் கடும் பக்கம் உசும் வரி முதல்வவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படுகிறது ; அறவு புண்டபின்பே இந்நூல் இவரால்செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலநருமங்களை உலகத்தார் க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவர் இந்நூலைச்செய்தனர் ; இவர் தபதுமராலினுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதலுபோலவே ஏனைச் சோழபாண்டி பர்களுடைய உயர்வுகளைப்பற்றிச் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய அறவின்னுய்மை நன்குபுலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரங்கூச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆவகாங்கு உலகத்தா ளைநோக்கிச் சொல்லப்போதல் இவர்க்கியலபு, பின்னும் யாரேனும் மிக்க அன்பு மறுபலித்ததாகச் சொல்லும்பொழுது அதுஅன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்றியபில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யமா மையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கிற்றென்ப உத ஆவகாங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகாபக் கதைநிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றாதலாத்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்
தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழ்ந்ததைத் தாம் நேரிற்கண்டும்
இந் நூ லைச்செய்தனர் . இவ்வனம்செய்தாரன்பதை
இந்நூற்பதிகத்தாலும், ௨௫-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩௦-வது
வரந்தருகாதையாலும், விளங்க வுணர்க.

இக் கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின்
கதையையும் இந்நூலினிறதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த
இவர், அக் கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான்
செய்துமுடித்தேனென்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகள் சா
த்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்

௨

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தினை கரு-ப் பக்
கும்-ம் வரிமுதலியவற்றிற்காண்க.

சமயம்.—௨௬ - வது காஸ்கோட்காதையிற் செய்குட்புவன் இட
பஞ் செல்லைப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௪-௫௭] “நிலவுக்கதிர்
முடித்த நீரிருஞ் சென்னி,யுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி,
தஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனை, திடைஞ்சாச சென்னி யிறைஞ்
சிவலங் ககாண்டு ” எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] “ஆடக மாடத்
தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங்கொண்டு சிலர்நின் றேத்தத், தெண்ணீர்
கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, ஸுய்

கூடி வாங்கி யணிமலிப்பு பத்தித், தாங்கின லுகி” எனவும், செங்கு
ட்டுவனோடு காக்கி, இடமபத்தினின்றும் வந்த முனிவர்கள் கூறியதாக [அடி
கூடி-கூடி] “செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய
வானவ கோராய்” எனவும், வரந்த நகர

தையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி கசக-கசக] “ஆனே லார்த்தோ ன்ரு
ளிற்றேன்றி, மாலைம பங்கிப மனனவ னுதலின்” எனவும் இவரோ கூற
யிருத்தலானும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலானும் இவரது சபையம் ஸ்ரீ
வமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிதொன்று பெயர் வந்திருந்
தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் “குணவாஸித் கோட்டத் தாகதுறம் திரு
ந்த” என்பதிற் கோட்டமென்றதற்கு ‘அநகங்கோயில்’ என்று அடிபார்
க்குகல்லார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இந்நூலிற் சிலவிடத்
தீச் சான்றமதக்கொள்கையை இவர் மிகுந்ததீச் சொல்லியிருத்தலைக்கொ
ண்டிய புவ

ரதுசமயம் சைனமென்று கூறுவாருமுள்ள.

கூலம்.—“உரைவிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, னுரைசா
லாகளருளா மணிகாக்கூல வானிகல் சாத்தன் மகட்டனம்” என இவரு
டபதிகத்

திருதியிலும் “இளங்கோ வேர்த னருளிக் கிடப் வாய்க்கெழு கூல வாணி
கன் சாத்தன், மாவன் டமிழ்த்து மணிமே கல்து, பாடம பாட்டிது
ளறிய வைத்தனன்” என மணிமேகலையுடையபதிகத்துறுதியிலும்
கூறியிரு த்தலால், இளங்கோ அவழகனும் சாத்தனானும் ஒருவர்
முன்னையல்லாருவர்

முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றினாரென்று
போதருதலானும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் செய்யுளியடில், “புகா
ரை முதலா” என்னும் குத்திரத்தின் விசேடவுரையில் “சீத்தலைச்சா
த்தலாராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை” என உச்சமேற்புலவர்கொள்

சுயநூல்க் கிணியரெழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப் புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனரென்று தெரிதலானும், இளங்கோவழிகர் காலம் கடைச்சங்கப் புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடைச் சங்கப் புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக் கணக்காயனார் மகனான மகனாருமாகிய நக்கீரனார் இறையனார் கார்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்நூலிற் கானல்வரியிலுள்ள “நிணங்கொள்”, “துறைமேய் வலம்புரி”, “நோர்

ந.

தநங் காதலர்”, “புணர்துணை” என்னும் பாடல்களைப்பெடுத்து உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பதுங்காண்க.

இளங்கோவழிகளுக்குத் தமையனாகிய செவருட்டுவன்பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சடைத்து விழாக்கொண்டாடிய காலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயிலகட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுமாயினும் தெரிகின்றன. இம்மைக்குச் சந்தேகக்குறைய களகடு - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னு மாசனெருவன் இருந்தா னென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாற் (=மகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சந்தேகக்குறைய எகடு - வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மஹேந்திராசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறாசன அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்பொது இந்நூலாசிரியர் காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முற்புறமாகத் தெரிகின்றமையின், இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின் காலமென மேலுணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்ஃக்கு நல்லார் வரலாறு.

(2) வருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் உட்பலப்படவில்லை ; ஆனாலும் நச்சினார்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட். இவ் வருடையகொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் நச்சினார்க்

காலபருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்க லாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மற் றையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக் காட்டும்மேற் கோர் களை இன்னஇன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும்புலப்

புத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பரையோசனமும் அலங்காரமும் மயம்பாடுகளும் வேறு சில குறிப்பும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன. ஐந்தினைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர்.

இந்நூல்செய்யப்படும்கொழுதிருந்த இசைத் தழிநாடகத்தமிழ்நூல்கள் பலவும்இவர் காலத்து இறந்தபோனமையால்,

இவர்,அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம் இந்நீரகாளியம் பஞ்ச மரபு பாதசேனாபதியம் மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்துநூல் களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்திர விழவுரெடுத்தகாலையில் [அடி:௬௪] “ சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள்

றும், கட்டுலாகாதையில் [அடி கநக - கநரு] “ஆடித் திங்கட்
பேரிருட்

பக்கத், 'தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து’
என்றும்

சொல்லப் பட்டுள்ள காலவரையறைபக்கொண்டும், அவ்வவ்விட
த்துள்ள

ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும், ஊகித்தக் கோவலன் கண்ணகி
இரு

வரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார்
கொன்

றும் இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார் கொன்றும்
எழு

திக் கொண்டுபோகிறார். * [உரு - நசு ; உரு - கஉ ; உரு-உரு ;
உரு-உசு ; உரு - உரு ; உரு - கக ; உரு - ரு] இவருடைய
உரைநடை

சிறிசிலவீடத்து எதுகை மோகிமுதலியவற்றோடு கூடி இனியசுவை
பயந்து செய்யுணடை யாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள் ஒவ்வொரு
பகுதிகளைத்தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர் கருத்த
தலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். அதனை இவ்
வுரையிற் பலவீடத்துக்காணலாம். இவர் கருத்து இன்னதாதைச்
சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் நசுஉ -ம் பக்கம் ௨ - வதுவரிமுதலியவ
ற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்வீடத்தே தனது திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அ
வற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல்லின்

னநாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்துள்
 வ் 'விடத்தேனும் வந்திருக்கு மாயின் அவற்றைத்
 தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்னபழமொழியென்றும்
 புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொ

ருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாதேற்பாருள்கொ
 ள்ளக்

விடந்த போற்றியென்பதை இவர் இகரவீற்று
 விபங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று ஸபாருள்செய்திருக்
 கிறார் [ஊகக-கக.]; [அச்சுநூர்க்
 கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று விபங்கோளாகக்கொண்டார்;
 கிம்

தாமணி, கோவின்னதயாரிப்பகம், (நா.அ.). இவர், 'காணல்வரியில் விரி
 யக்

கூறுதும்' [கக-நா; கக - நா] என்றும், 'முன்னர்துணியென்பதனுட்கூ
 றி
 னும்' [உகக - க-நா.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் காணல்வரிக்ரு உ
 ளை

செய்திருந்தனென்பதும், 'அழற்படுகாதைக் கண்ணே
 விரித்துக்கூறுதும்'

[கக - உக.] என்றும், 'கட்டுவா காதையுள் விரிபக் கூறுவாம்'
 [உகக-கக.]

என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுவா காதை முதல்வவற்றிற்கும் இவ
 ர்

உரைச்செய்துவெண்ணியிருந்தாலும் வெளியாகின்றன.

* இங்ஙனே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது

சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்
கத்திள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கதைச் சுருக்கம்.

[க.---*புகார் காண்டம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் ஊரெழுநாடு
நீரழகமென் னுந்த ஹை யுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய
இராசதாஸியாகவுள் ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்தப் பாராட்டி
யிகப் புகழப்படுவ துமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழநகரநால்ன்
அரசாட்சிசெய்துவருகையி ல், இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியொன்னும்
மூவகை வணிக ருட் பெருங்குடி யார்கு லத் திழுத்தித்தோ டு. சிய மா
சாத்திவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு அந்நகரில் அம்மர
பிழித்த மாறாய்கன் மகன் கண்ணகியை யிக்க சிறப்புடன் மணம்
புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து ந
லம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்தி நடக்குநாட்களில், ஒருந
ள், அக்கோவலன் ஸ்ரீயாகிய பெருமகன் க்கிழத்தியென்பவன், கோவ
லனும் கண்ணகியும் இவ்வாழ்க்கையைச் செய்வதற்குநடத்திக் கைதேர்ந்
து உயர்ச்சி உபற்றவி னங்கு திக் காணவேண்டி வே
றொருமாளிகையில் இல்லற

சுத்திதருவேண்டும் பொருள்களை நிரம்பி வேலைசெய்பவர்களையும் நியோ
கித்து அவ்விருவனையும் அழிவிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அநி
லிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்தணரோம்பல் தறவோர்க்கெதிர்தல்
முதலியவற்றைச்செய்து இவ்வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவார
ாயினர்; இவ்வாறு சிலவருடங்கழிந்தன.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்கஅழகுடையவனும் ஆடல்பாடல் முதலியவை தழிவடிக் தேர்ச்சிபெற்றவனும் மரபு மாதவியென்னும் நாடகக்கலைகையை விருப்பித் தன்பாடிப் பல வகைப்பொருள்களையும் நாள் தோறும் கையாண்டு அவனோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன்.

கண்ணகி பரிவாழ்வுடையவருந் தி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தா மல் அவன்பாற் பித்தேனும் வெறுப்பினறி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவா டு நடத்தியவந்தான்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்நிரனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்படிவில அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓடினாள். அங்கே அவர்கையிருந்த வீணையை வாங்கிப் பல வகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாங்கித்தான்; அவன்பாடிய பாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவி யிருந்தமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகனின் பால் விருப்புடையன்' என்றெண்ணிப் புலந்து அவர்கையிலுள்ள வீணையை வாங்கித் தான் வேறுகுறிப் பில்லாதவனாக விருப்பினும் அவன்வேறுகுறிப் புள்ளவனாகத் தனக்குத்தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாங்கித்தான்; அதனைக்கேட்டகோவலன், வேறொருவர்மேல்மனம்

* புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கா

வைத்து இவன்பாடினனென்மெண்ணி ஊழ்வினை மின் முயற்சியால் வெறுப்

புற்று அவனோடு அளவளாவாமல் தன்விடையடைந்து, தேவர்தியென்னும்பார்ப்பனத்தோடியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியிறையிற் புருந்த அ வன் மேய்வாட்டத்தை யும் மனவருத்தத்தையுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுகும் பாதையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பொருட்குவியல்களை யெல்லாம் தெரிவித்து வறுமையடைந்தேன, அஃது எனக்கு மிகவும் நாணத்தருகின்றது' என்று சொன்னான். கண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தனார் சூசனானுள்ளன்கருதி, 'அடியோகிடத்து இரண்டு மிலம்புரங்கள்; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னாள்; அவன், 'மதுரைப்பாட்டத்து இம் மிலம்புரவாணிகமுதலாகக்கொண்டு விவாபா ருஞ்செய்த பித்க பொருள் தேர்தற்கெண்ணினேன்; நீயும் வால்வேண்டும்' என்றாள்; அவளும் சமயங்கி, கோவலன் அன்றிரவின் கடைபாயத்திற் கண்ணகியையடைத்துக்கொண்டு ஒரு வருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காணியின் வடகடை புரியாக மேற்கேசேன்று ஒரு பூஞ்சோலையைடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆடுகதசமயத் தவமுதியோடும் கிய கவுந்திபைக்கண்டு கண்ணகி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கன்பால் அறநாடகேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்வருவேன்' என்று சொல்லப் பவனோடும் வந்திக்கொண்ட அங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து லுடமேறிக் காவியின் தென்கரைசேர்ந்து ஒருபொழியிலிருந்தான்; அப்பொழுது அங்கு வந்து கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப்பெய்ய ஒருபாதையை யும் ஒருதூர்த்தலையும் கயந்திரிவடிவங்கொள்ளும்படி சித்தி, அவர்கள் அவ்வாறுணதையறிந்து இரங்கிய கோவலன்கண்ணகியைக்கவர்வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அய்யடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபம் டைச்செய்தான். இப்படியும் உறைபூரையடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக் காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அகற் றதற்கு மறுநாட்காலை யிற் புறப் பட்டுச் சிறிதுதூரஞ்சென்ற ஓரிடத்தில் நுந் இன்பாநாற் றுக்குவந்த ஓர் தணனூல் பூவிற்தெரிந் துகொண்ட அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒருநாட்காலை யிற் கோவலன், கவுந்திபையும கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டுக் காலைக்கடன்கழித்தற்பொருட் டு ஒருபொய்கையை யடைந்து நிற்கையில், தன் பிரிவாற்றுவது நுந் திய மாதவியா லுண்ப்பட்டி அவளோ லையுன் காவிரிப்பூம்பட டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌகிகென்னும் அந்தணனைக்கண்டு தன் பிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மா

தவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனூ டெதிரிந் து மிக வருத்தமுற்றத் தான் புறப்பட்ட தற்குக் காரணத்தையும் தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தந் தைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்திக் கண்டிருக்கும்படி அவையனுப்பிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் டைந்து அவர்களுடன புறப்பட்டு இடையிற்

௭

சுந் தித்த பாணர்களுட ன்அளவ ளா வி அவர்க ளால்வழியினளவுதெரிந் துகொண்டுபோய் வைபையாறையடைந்து அதனைத் தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுரை யின மதிப்புறத்ததாகிய முனிவரிருக்கையில் தங்கினான்.

மற்றைநாட்காலை யெழந் தி கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த னுன்பங்களைச் சொல்லி வநந் திப் பின்பு அவள்தேற்றத் தேறிக் கண்ணகியை அவ ள்பால் வைத் து விட்டுத் தான் வாணிகஞ்செய்தற்குரிய இடமறித்தற்பொருட்டு மதுரைக்கத்தி ன் உ ள்ளோசென்று அதன்வளங்களை யெல்லா ன் கண்டு மீண்டு கவுந்தியை யடைந்து அக்ககர்ச்சிறப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, பின்பு, அவ

தேவந்த தனது ஈட்பாளன், கிய மாடலென்னும் ந்தண ஸ்ரீ சல்ல
 ரபஞ்செய்யவேண்டி நக்தான். அப்பொழுது, கவுந்தி, அங்குவந்த இ
 டசனியர் தலைவியாகிய மாதரிஸயங்கண்டு அவளது நல்லொழுக்கத்தை
 ரோங்கி, 'இவளிடத்தில் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக்கொடுக்கலாம்'
 என்று சிசுயித்து அவளையழைத்தக் கண்ணகியின் கற்புமேம்பாட்டை
 டும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்ப
 டப அவடக்கப்பொருளைப் பாராதுகாத்தோர் அடைந்தபயனையும்
 அவட்குவிளக்கச்சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க, அவள்
 மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று விடைபெற வுக் கண்ணகியைக் கோ
 வலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயிர்பாடியவருக்கும் தன விட்டையடைந்
 து அவ்விருவரையும் புதியமனைப்பொன்றிலடைவித்து பக்கவுபசரித்துத்
 தன்மகள் ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக் குத் தலைமாக வைத்துச்
 சமைத்தற்குரியபொருள்கள் பலவற்றையும் தொண்டாருக்காப் படைக்
 கண்ணகி அவற்றைச் செய்விதாகச்சமைத்தி முறைப்படிபுண்டிக்கக் கோ
 வலன் இனி, காகவுண்ய கண்ணகியை அருகழைத்த அனைத்து, 'கீ இந்
 தப்பாடிவடிகில் வந்ததைபெண்ணி நம் தாய் தந்தையர் என்னுள்பழு
 துள்ளோ? கீக்க செல்வத்தை அனுடவித்துக்கொண்டிருந்த நாம இ
 ர்தக் காகாபுதுன்பத்தையனுடவித்தது கனவோ? அனவாயின், இதற்கு
 க்காரணமாக புண்டி செய்த தீவிசையாதோ? யான், உறுமறிந்துவேன்
 ; விண்ணோயும் விடோமாய்கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டத்திற் புரு
 க்ஷ நல்ல உவாமுக்கத்தெய்த அறந்த மகாபாவிபாகிய எனக்கு இனிந்
 தீக்கதி பானி கற்கறியுண்டா மோ? இ நமதுகுரவர்க்கும் ஏ வல்
 செய்தலைப்பாழ்க் தேன் ; உனக்கும் தன் பஞ்செய்தேன்
 ;இக்கூடாவொழுக் கம் தீந தன்று க் கிருமயண்ணலைன்' என்று
 பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றைமீங்கி காண முதுபயவற்றையும்
 கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொ ண்டு என்வேண்டிவந்து எனது
 தனிமைமடபத்திர் த்த "பொன்னே கொடியே டிசையும்" கொதாப்,
 நாணின் பாவாய் நீணில வினக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற் றின்

செய்து" இனி, உந்துதலைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டு போய்
யிரைவிலிவிறுவருவேன் ; வருமாவும் தனிமையால்வருந்துதலைஒழிவ
யாகக் என்றுசொல்லி, ஒரு சிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவன் தனியே
யிருத்தலைக்கண்டு மனமுவதும்புதலாடுல பெருகிய தன் கண்ணீரை
அவள் கண்டால் வருந்தி வாடாது மறைத்தவள்கு அம்விடத்தை
நீங்கிப் பிரிதம்

அ

குத் துணியில்லாத மனமுடையவனுப் சென்று எதிர்ப்பட்ட துர்நிமித்த
களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகுந்து எதிரே நூறு பொற்கொ
ல்லர்

பின்னேவர முள்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு இவன் அர
சனற் பெயர்பெற்றோனென்மெண்ணி அவனருகிற்பென்று , ' அர சன
நேஷியணிதம் குத் தகுதியான சிலம்பின் விலைதிக்கும் வர' னையு
டையாயோ' என்று

வினாவி, அவன் பிக்கபணிவுடன் தான்வல்லாதலைக்குறிப்பிக்கக் கோ
வலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினன் . அவன்பார்த்து, ' இதை
அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமளவும் என்மீட்டிற்கு அயலதா
கிய இவ்வி

டத்தே நீரினும்' என்று ஓரிடத்தைக்காட்டிச் செலலக் கோவலன் அவ்
விட

த்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல்லன் முன்பு அரசன்மனைவியின்
சிலம்புகளுள் ஒன்றை வஞ்சித்துத் திருடிக்கொண்டவனெதலால், ' யான்
முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்த்துகொண்ட சிலம்பு என்கிடத்தோடினதென்று
இராசாபுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னமே அதனோடு ஒத்த சிலம்பு
பக்கொணர்ந்த இப்பதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கல

1 ம' என்ற தன் னுள்ளே நிச்சயித்துக் கொண்டு, தன் மனைவியின் முடிபை
 தீர்த்ததற்பொருட்டுத் தன்கோயிலுநீங்கி அவன்கோயிலு றோக்கித் தாமப
 வசனாபச் சொல்லும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியலைக் கண்டு வணங்கித்
 துதித்து, 'கண்ணக்கோல் முதலியன இல்லா மலே கோயிற்கணிநுந் த
 ளிலம்பைத் திருடி பவன் அடியே னுடைய சிறியகுழியில் அச்சிலம்போடு
 வந்திருக்கிறான்' என்று சொல்லப்பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களை
 ழைத்து, 'என மனைவியின் சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையிடத்த
 ராயிருப்பின, அவனைக் கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டு வருக' எ
 ன்று சொல்லக் குறிப்பவன், வினைபடுதருங் கலமாதலால் மயங்கி, 'அ
 பனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டு வராதே' என்று கட்டளைவிட்டான்.
 பொற்கொல்லன் தன் மனைவியைப் பார்த்துத் தன் தன்னுள்ளே மகிழ்ச
 ச்சு அக்காவலாருடையவனது கோவலையைடைந்து அவனைநோக்கி, 'இ
 வர்கள் அரசன்கட்டளையாற் சிலம்புகாண வந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக்
 கோவலையுடைய முகக் குறிமுதலியவற் மைக்களங் டிவன் கள்வ
 னல்லனென்று சொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்தான். அ வனைக்
 கள்வனென்று வறப்புறுத்துதற்குக் காவலுடையவர்கள் ஏதுக்களையெ ல்லாம்
 அவர்க ளுக்கு எடுத்துக் காட்டினான்; அப்பொழுது அவர்க ளுள் அறி
 வின்மையினுற் கொலையஞ்சு றொருவன் விவரநதுசென்று கோவ
 லைத் தன் கைவாளால்வெட்டிவிழ்த்துவிட்டான்.

இப்பால், கண்ண சிறிநுந்த இடைச்சேரியில் பலவ கையா ன உ
 த்பாதல் களுண்டாயின; அது க ண் ட மாத ரிமுதலியோ ரால்
 உத்பாதசாரதியாகத்திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூறி ஆடப்பட்டது;
 அதன்முடியில் மாதரி கீராடுதற்பொருட்டு வைகையாற்றிற்குச் சென்றார்
 ; அப்பொழுது சிலம்பு திருடியவனென்று அணிந் து கோவ லனை
 அரசனேவலாளர் கொன்றசெய்தி யை மதுரையிலிருந்துவந்த
 ஒருத்திசொல்லக்கே கட்டுக் கண்ணகி பதைபதை த்து மூர்ச்சித்துப்
 பலவாறுபுலம்பித் தானும்அவனுடனிறத்தற்குத் துணிந்து

இடைச்சியர் மத்தியில்மின்று சூரியனைநோக்கி, 'க திரச்செல்வனே
நீயறிய

என்கணவன் கள்வனோ' என்றான் ; அவன், 'நின்கணவன் கள்வ
னல்லன் ;

அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை விநாவில் தீபுண்ணும்' என்று
அசரீரியா

கக் கூறினான். அதைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு
தன்னிட

மிருந்த மற்ருரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி
வீதிவழி

யேன் என்று ஆங்குள்ள மகளினை நோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை

முன் போலக்கன்றி அவன்சொல்லும் நல்லுரை யைக் கேட்பேன் ;
அங்குநங் கேளோடியின, என்னை இகழாயின்' என்று

சபதஞ்செய்த கொண்டு சென்று வெட்டுண்டுகிடந்த கோவலனைச் சில
ர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்

தையடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து
அவனுடம் பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில், அவன்உ

யிர்பெற்றெழுந்தறின்று

மதிபோன்ற முகம்வாடியதேயென்று சொல்லிக் கையாலே அவள்
கண்ணீ

ரைமாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டு கையாலும் பூண்
டுகொண்டு பணிந்தாள் ; உடனே அவள் நீ இங்கிருக்கவென்று சொல்லி

அவ்வுடம் பைபொழித் தவிட்டுச் சுவர்க்கம் புகுதற்குத்
தேவர்களோடுகூடிச்சென்றுள். 'இவ்வேகழிப்படிருக்கப்

பாண்டியன்நடுஞ்செரியன்மனைவி, தீக்கனாக்கள் பலவற்றைக்
கண்டுசென்று அவற்றைத் தன் கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தா

ன் ; அப்பொழுது, கண்ணகிகோபந்தணியாதவளாய் அரண் மனைவா
 யிலேயடைந்து வாயிலோரால் தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து அவ
 னானுமதிப்படி அவன்முன்சென்று, அவன் கேட்பத் தன் ஊர்
 பேர்முதலிய வறடை, அம், ஆராயாது கோவலனைக்கொல்வித்த கொ
 ம்கோன் மைமையும் வெறு, துணி வா கசல்கால்லிக் கோ வலன்
 கள்வனல்லனென்று தெளிவித்தற்பொருட்டி, தன் சிலமடிகளுள்ளோயு
 ள்ளபரல மாணிக்கமென்றாள் ; அவன், தன் தேவசிலம் என்பால் முத்
 தென்று சொல்லி, சொல்லப்பட்ட கோவலனிடப் பருகிடைத்த சில
 ம்பை வருவித்துள்வட்ப, கண்ணகி அதையுடைத்தாள் ; உடைக்கவே
 அதனினின்று மாணிக்கப்பால் தெறித்தது : அது கண்டு அரசன் ந
 டுநடுங்கி, ‘ இழந்த பொற்கொல்லன் சொல்லிக்கேட்ட கொலையோ
 ன்மையையுடைய நாடுநோவரசன் ! நாடுநோவரசன் !! ஐயோ ! டி.கபட, கழ
 ப்பற்ற இந்த அருமந்தகுலமென்றாற்படியடைந்ததே ! என்ன ஆயுள் தீர்னதே
 அழியக்கடவது’ என்று சொல்லி மிகவுந்துக்கித்து மயங்கித் தானிரு
 கத ஆசனத்தில் வீழ்ந்து இறந்தான் ; அதனையறியாத அவன்மனைவி பா
 துகாத்தருளவேண்டுமென்று கண்ணகி பாதத்தில் வீழ்ந்தாள் ; வீழ்வே
 கண்ணகி, ‘ நான் பத்தினியாயிருத்தல் உன்மையாயின், இவ்வூரை அ
 ழித்துவிடுவேன் பார்’ என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொங்கையை
 வலக்கையால்திருகி யெடுத்து அதை அங்கரத்தின்மீதெறிந்தாள் ;
 எறியவே, அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கொலத்தோடு வந்து, ‘
 மகாபத்தினி ! உனக்குப்பிழைசெய்தநாளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி
 முன்னமே ஒரேவல் பெற்றுளேன் ; இப்

கடு

விட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று” சொல்ல, அப்பொழுதே

அந்நகரில் அவன்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகர

காக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்து சென்றன; அந்நகரத் துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அங்ஙனம் மையை ஆற்றாதவ

ளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்திநின்று அவளை நோக்கி, “யான் இந்நகரின் தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டி பர்களுள் ஒருவரோ னும் சிறிதும் கொடுங்கோன் மையுடையான் ல்லர்; இந் கொடுங்கோன் தான் அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவராலாற் றச்சொல்லவேண்டி; முன்பு கலிங்கநாட்டி லுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவன்சபவனும் கலிங்கத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட்பகை கொண்டு ஒருவரைப்பொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக்கடலீதியிற்சென்ற இயல்பாகப் பண்டம்விற்ப்புக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்றும் வணிகன் னான அந்நகரத்தரசனிடம் தொழல்கொடுத்தகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவன்பகைவனுடைய ஒற்றனொன்றுவிடுத்த அச்சுக்குக்காட்டிக் கொல்கப்பட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன் மீது வணிகன் நீ பெயரைப் பட்டிற் றததுயாமுற்றுப் பதினான்கு நாள் படைவீர்த்துமீண்டு வின்பு ஒருமலையின்மேலேறிக்கணவனைச்சுரத்தம்பொருட்டுத் தன்முடைய உயிரைப் பிட்டு நினைத்தவன், எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பிட்டுத்தீர்ப்பத் தரவே அடைவார்களாக” என்று சாபிட்டிடிந்தான்; அப்பாதுன இக்காவல நுகப்பிடிந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத் துன்பம் டைத்தீர்கள்; நீஇறவைக்குட்பதினாவதுதினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உனனுடைய கணவனைக் கண்டுநோவை” என்று சொல்ல அவளைத் தீர்த்திசைக்கல்ல, பின்பு கண்ணகி மதுரையைநீங்கி னவையைக்கொவழ்.

மே மேற்றிசைசேர் க்கிசசென்று மயிலாட டைந்து அதிலுள் வா
 திருச்செய்துண்டு எந்தும் மயிலேயேத் துந் : வங்கை ம ' த்து
 னிழலினின்று பதினாறாவது தினத்தின் பகல்சென்றின் : அங்கே செல்
 வடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் விவ : ன
 துள் மேலேறித் தேவர்கள் டோற்றமுடிக் சுவர்க்கமடைந்தார்.

[க.—வஞ்சிக் காரண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம் போ
 வக்கண்ட வேடவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆசசரியமடைந்து
 தமதுகுறிச்சியிற் கண்ணகிப்பாருட்டு ஒரு குாவைக்கூத்துச் செய்வித்
 தார்கூர், பின்பு அவ்வேடர்கள், இர்த அதிசயத்தைத் தர்நாட்டு அரசு
 கிபப சங்குட் டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றண்ணிப்பவகைய
 னான காரணிக் கைப் பொருள்களையும்கைக்கொண்டுசென்று, மலிவளங்கா
 ண்டறகுத் தவதுதேய் வேணமாளோடும் தம்பி இளக்கே
 ரவடி களோடும் புறப்பட்டு நரல்வ கைத் தாணையும்குழ வந்தி
 பேரார்த்தங்க ளையிலுள்ளமணற்கு விய : டிருக் கு ம் சேரன
 செங்குட்டுவனைக் கண்டுவணங்கிச் சொல்லுர்கள் ; அது கேட்டு
 அவ்வரசன

கக

அதிகயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழா விரியரா கிப சாத்தனார்,
 மதுரையிற் கோவலன் கொடியுண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால் நட
 ந்த வற் றையும் மதுரரசுர்த் தெய்வம் அவ னாக் கு முன் வந்து
 சொல்லியதையும் விரித் துச்சொன்னார் ; அங்குட்டுவன், பாண்டியன் இ

நம் தந்தை மீது தன்மேலியின் வேண்டுகோளால் கண்ணியாகிய
 பத்தினிக் கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கெண்ணி, அவளுரு
 ஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோ
 சித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னரா
 கிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டா சரையிகழ்ந்தார்' என்று
 சொல்லக்கேட்டவளுதலால், அவ் வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில்
 அசைக்கையெற்றிக் கொண்டுவருவேனென்று சபதம்செய்து, உடனே
 சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அவருத்தங்கி இம
 யமலையினின்றும்வந்த முனிவர் கங்குலிய ஆசனமயப்பெற்று
 அப்பாற்சென்று கங்காரதியையடைந்து தனது நாட்பாசர்களாகிய கன்ன
 கள் கொணர்ந்து வைத்திருந்த உடமேலி அக்கரை சென்று
 அவிடத்திறந்தங்கி அவகே போர் செய்தற்குவந்த கனகவிசயனாயும் அ
 வருக்குத்தனையாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசர்களாயும்வென்று த
 ர்பதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிப் அவ் வரசர்களைப்பிடித்து
 அகப்படுத்திக் கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்வன்கோதை யையும்
 சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவரு விந்து அதைக்
 கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து
 இப்பாலவந்து அதன்தென்கரையிற் சேனையோடுந்தங்கி அங்குக்கங்
 ககமாடிவந்த மாடலுறற் கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும நெடு
 ஞ்செய்யனுக்குப்பின், இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சு செய்துவ
 ருதலையுமறிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய
 ஜமபதுலாம்பொன் தானஞ் செய்து தன்நெல்வெல்லப்பட்ட
 கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி
 நீலன்முதலிய ஒற்றர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடனடிதட்பட்டு இ
 டையிலுள்ளவளங்களைப்பல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சகமடைந்
 து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அவ்வளவி மகிழ்வற்றிருந்தான் ;
 அட்டடியிற் கங்கையில் ஒருநாள், அனுப்பப்பட்ட நீலன்முதலிய

ஒற்றர்கள் வந் து, 'தோ ல்லியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரை'ப் பிடித்துக்கொண்டுவந்ததைச் சோழனும் உண்டியனும் இகழ்ந்திசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்த கோபங்கொண்டு, அங்கு வந்திருந்த மாடலன் 'நீ கோபந்தனிக; இளமை யாக் கை செல்வமுதலியவை வக வர் நிலையா; நல்லபதத்தை யடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல் உண்டாம்' என்று பல ஏதிகள் கள்முகமாக எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோ பந்தனின்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத் திற்கு ரியவற்றை அமைக்கும்படி சில ரையனுப்பி, ஆரி யவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று நீக்கி அவர்களுக்குவே ண்டியவற்றைக் கொடுத்துப் பசரிக்கு ம்படி வில்லவன் கோ தைக்குச் சொல்லிப் பல ருடன்சென்று, சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப் பட்ட ஓ ராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

கஉ

னிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி வீ துப்படி நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொண்டு வந்த முதலியவற்றை மாடலனாகேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவ்வீத்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று நீங்கி மகிளையையடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக் கரைவழியேசென்று மலையாடுபுகுந் து கண்ணகிகோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்றொன்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது கண்ணகி தெய்வ வடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்டுகொடுத்து வாழ்த்தினாள்;

பின்பு செங்குட்டுவன் மாதவிபகாராகியமணிபேசலியின் திறவைத் தேவ
 ர்திசொல்லக்கேட்டு, அவன் மேல் ஆவேசித்த
 சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளைபால் மாடலன் தன்னை யிஷுள்ள
 கமண்டலரிசை அங்குவர்திருந்த மூன்று இளம்பெண்கள்மீது தெ
 னிப்ப உடனே கண்ணகியைபக்குறித்திப்புலரிய அம்மு
 ரையும் கண்ணகிற்றாய் கோவலன்மற்றாய் மாதரி எனவும் இம்மூவரு
 டைய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவ்வாறு பிறத்தற்குக் கா
 ரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டுப் பத்தினிக்கடவுளுக்கு
 நித்தியபூசைசெய்யும்படி தேவந்திக்குச்சொல்லித் தான் அக்கடவுளை
 மூன்றுமுறையிலும் வாஞ்சு வணங்கி நின்றான் ; அப்பொழுது ஆரியம
 ன்னரும் மாளவவேந்தரும் இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்கு
 வந்தி அக்கடவுளை நோக்கி ' இச்செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடை
 யநாட்டில் யாங்கா உனக்கு சசெய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்
 களுக்கு அருள்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திப்ப, நீங்
 கள்விரும்பியபடியே வரதந்தேனென்று அப்பொழுது ஒருநூல் உண்
 டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் பற்றையரசர்களும் மிகு
 ந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு செங்குட்டுவன் மாடலனோடு
 யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கட
 வுள் கொய்யுக்குச் சென்றா ; அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள் தேவ
 ந்தியேற்றொளி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தான்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலம் தொடங்கிப் பாண்டியநாட்
 டில்மழை இல்லாதபோயிற்று ; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன ;
 அதுபற்றி ந்தி கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளநீசேழியன்
 பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக்
 களவேள்வியாற்சாந்துசெய்து விழாவெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும்
 மழைபெய்தது ; முற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்
 கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரச

ரும், இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாதவும், சோழசாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநற்கீள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவதென்று நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச் செய்து வழிபட அவர்நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

முதலாவது புகார்காண்டம்.

பத்தாவது

நாடுகாண்காணைத்.

வாண்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசம்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
பூழ்வினை கடைஇ யுள்ளர் தூர்ப்ப
நு வேழகத் தகரு மெருனக் கவரியுந்
தாமயி சன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
தாமொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
வீணெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தாங்

கணிகி ள ராவி னறி துயி லமர்ந்த

- க0 மணிவண்ணன் றோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து
பணையன் தோங்கிய பாசிலைப் போதி
யணிதிகழ் கீழ லறவோன் றிருமொழி
யந்தர சாரிக ளதைந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் போகிப்
கரு புலவூண் டுறந்து பொய்யா விரதத்
தவல நீத்தறிந் தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் குழீஇய
வைவகை றின்ற வருகத் தானத்துச்
சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி
உ0 வந்து தலைமயங்கிய வால்பெரு மன்றத்துப்
பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கினர் கொழுநிழ
னீரணி விழவினு நெடுந்தேர் விழவினுஞ்

உ

சிலப்பதிகாரம்.

சாரணர் வருஉந் தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

- உரு விலகொளிச் சிலாதலந் தொழுது வலங்கொண்
டு

மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு

முலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்
கலையி லாளன் காமர் வேணிவொடு
மலைய மாருத மன்னவற் கிறுக்கும்

- ௩௦ பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்
தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்
காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து
குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி
௩௫ வடபெருங் கோட்டு மலரப்பொழி னுழைந்து
காவதங் கடந்து கவுந்திப் பள்ளிப்
பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
ணிதங்கொடி துகப்போ டினைந்தடி வருந்தி
நதும்பல் கூந்தல் குதும்பல வுயிர்த்து

- ௪௦ திராக் கிளவியின் முள்வெயி றிலங்க
மதுரை மூதூர் யாதென வினவ
வாழைங் காதநம் மகனாட் டும்பர்
நாழைங் கூந்த னணித்தென நஞ்ஞத்
தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத திருந்த
௪௫ காவுந்து யையையைக் கண்டடி தொழுவூ
முருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும
பெருமகன றிருமொழி பிதழா நோன்பு
முடையீ ரென்னோ வுறுக னுளரிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாமென

- ௫௦ வுரையாட் டில்லை யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்

பரடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா
காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ
௫௫ வுரிய தன்றீங் கொழிகென வொழியீர்
மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்விய

க௦.—நாடுகரண்கரதை.

௩

றாவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் திதுதீர் மறுரைக்
கொன்றிய வுள்ள முடையே னாகலிற்

௬௦ போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடிவளைத் தோளி துயர்தீர்த் தேனெனக்
கோவலன் காணாய் கொண்ட வின்நெறிக் கூடு செ

தந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ

வெயினிறம் பொறாஅ மெல்லியற் கொண்டு
பயில்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்

௭௦ பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு

முதிர்ச்சுச் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்
முதிர்நீதம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச் செ
ஞ்சனைப் பலவின் பழம்பகை யுறுக்குங்
கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வாயுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
அ0 மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் றொடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புகுழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ ரெய்திக் அடு
குடங்கையி னொண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்
குறுந ரிட்ட குவளையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடு
கூ0 மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்

ச

சிலப்பதிகாரம்.

பொறிமர் ணலவனு நந்தும் போற்றா
தூழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
றாழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ணா

வயலுஞ் சோலை யு மல்லதி யாங்களு
 கூரு மயல்படக் கிடந்த நெறிபாங் கில்லை
 நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோனொடு
 குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பெனத்
 தோமறு * சுழிநொயுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்
 காவுந் தி யையையகைப் பீலியுங் சொண்டு
 ௧௦௦ மொழிப்பொருட் டொர்வம் வழித்துணை யாகெ

னப்

பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்
 கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினு

ம்

விரிசுதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
 கால்பொரு கிவப்பிழ சுடுங்குர லேற்றொடு
 ௧௦௫ சூன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளந் சுரப்பர்
 குடமலைப் பிறந்த கொழும்பெ றாமொடு
 கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
 காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவால் வாய்த்தலை
 யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே யல்ல
 ௧௧௦ தாம்ரியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
 மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லாக்
 சுழனிச் செந்நெற் சுரும்புசூழ் மருங்கிற்
 பழன்த் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
 கம்புட் கோழியுங் கணைகுர னாயுஞ்
 ௧௧௫ செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
 கானக் கோழியு நீர்நிறக் கரக்கையு

முள்ளு முரலும் புள்ளும் புதாவும்
 வெல்பேரர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்
 பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வோதையு

கஉ௦ முழாஅ றுண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய
 கழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரரன்
 சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
 குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு

*கடிகையெனவும் பாடம்.

க௦.—நாகோண்காதை.

ரு

கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்கஉடு கரு
 ன்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி

யொருங்குநின் றூர்க்கு மொலியே யன்றியுங்

கடிமலர் களைந்து முடிநா றமுத்தித்

தொழுவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து

சேராடு கோலமொடு விறுபெறத் தோன்றிச்சுகு ()

செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்

வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியுங்

கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து

விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்

பாருடைப் பணர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ

.கஉரு வேரோடு நின்றோ றோர்மங் கலமு

மரிந்துறால் குவித்தோ ரரிசுடா வுறுத்த

பெருஞ்செம் நெல்சின் முகவைப் பாட்டுந்
தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
மண்கணை முழவின் மகிழ்சை யோதையும்

கசு௦ பேரியாழ் தடைகரை நீரிற் கேட்டரங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா
ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருரவோன் கொற்றமெ

ரடு

மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக ழட்டின்
மறையோ ராக்கிய * வரவுநி நறும்புகைகசுநி

யிறையுயர் மரட மெங்கனும் போர்த்து

மஞ்சுரூழ் மலையின் மாணத் தொன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
ரிசப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு

கரு௦ முழவிடை விளைப்போர் பழவிற லூர்களும்
பொங்கழி யாலைப் புகையொடு பாந்து
மங்குல்வா னத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு

காவத மல்லது கடவா ராகிப்

கருரு பன்னாட் டங்கிச் சென்ன ளொருநா
ளாற்றுவி யரங்கத்து வீற்றுவே ருகிக்

* வானவிநறும்புகையென்றும், வானவருணாவென்றும் பாடம்.

அ

சிலப்பதிகாரம்.

220 னூற்று வழிப்பட்டோ ராரென வினவவென்
மக்கள் காணீர் மானிட்யாக்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென
வுடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரெனத்
திமொழி கேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக்

220 காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
வெள்ளுநர் போலுமிவ ரென்புங் கோதைடை
முள்ளுடைக் காட்டின் முதநரி யாகெனந்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்

220 குறுநரி நெடுங்குரற் கூவினி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பிபு நடுகி
நெறியி னீங்கியார் நீரல கூறியு
மறியா மைபென் றறியல் வேண்டுந்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் பிழைத்தோர்க்

230 குய்திக் கால முராய் ரோவென
வறியா மைபினின் நிழிபிறப் புற்றோ
ருழைபூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுழந்தபின்
முன்னே யுருவம் பெறுகவிங் கிவரெனச்

230 சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேவியுந் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிதை வாரணம் புக்கனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரமென்பது, சிலம்பினது அதிகரித்தலையுடையது எனவும் மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. அதிகாரம் அதிகரித்தல். இராசகீதியிற் பிழைத்த அரசரை அறக்கடவுள் கூற்றாய் நின்று கொல்லுமென்பதும், பத்தினியை மக்களோயன்றித் தேவருமுடைய

ரும் ஏத்துதல் இயல்பென்பதும், மூன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனைநாடிவந்து பயனுட்டுமென்பதும் ஆகிய இம்மூன்றும் சிலம்புகாரணமாகத்தோன்றலின், நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள், இந் நூற்குச் சிலப்பதிகாரமென்றுபெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், அடி - ௫௫ - ௯) “அரசியல் பிழைத்தோர்க் கூறங்கூற றுவது, முரைசால் பத்தினிக்கு யாந்தோ ரேத்தலு, மூழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதுஉஞ், சூழ்

கா.—நாடுகாண்காதை.

௯

வினைச் சிலம்புகாரணமாகச், சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரால், னாட்டும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்” என்பதனா லுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்மூன்றுச் செய்தான்றதல், கதைச்சுருக் கத்தால் உணரப்படும்.

1 | நாடுகாண்டம். புகார் - காலிரிபூம்பட்டினம்; காண்டம் - கூட்டம். எனவே, புகாரில் நடந்த சரித்திரத்தின் கூட்டத்தையுடையதென்பது திரண்டப்பாசுள்.

நாடுகாண் காதை. இது, (கண்ணகியும் கோவலனும்) சோழநாட்டின் வளந் தைக் கண்டக டைத எனவிரியும். காதை - கதையையுடையது. இவர்கள் இங்ஙனம் நாட்டைக்கண்டது, சிலம்

பைவிற்று விபாபாஞ்செய்து பொருந்தெய்தும்பி நாட்டிக் கா
விரிப்பும்பட்டினத்தினின்றும் மதுரைக்குப்பிறப்பாட்டிப் போய் நும்பொழு
தன் அநிக.

க - ௩. வாங்கண் விடீயா வைகறை யாமத்து
யி ன்நிகழ விகம் பின் வெண்ணி நீங்கக்
காரி நு ணின்ற கடைநாட் கங்குல்

இதனாபாநர். உலகிற்குக் கண்ணாகிய சூறித்தன தோ
வ்விவிளங்காத வைகறையென்னும் யாமத்திடந்து மீளேறி அழகு
பெற்றொழுகும் வெண்மதிபானது விசம்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய
இருள் கடைக்கண்ணின்ற கங்குற் பொழுதிலென்க.

என்பது : அந்தச் சிந்திநாத்தியகட் புகுதிநாள்-சோதி,
திதி-மூன்றாம் பக்கம், வாரம் - ரூபிது; இத் திம் க விரபத்தெட்டித்
சித்தினாயும் பூரணபுங்குடிப சலிவாரத்திற் கொடியேற்றி * “ராலேழ்
நாளிலும்” என்பதனான் இருபத்தெட்டாநாளும் விழாநடந்து கொடியிறங்கி
வைகாசி இருபத்தெட்டி ன்ற புருவக் கததின் பதினமூன்றாம் பக்கமும்
சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில நாட்கடலாடி ஊழ்தலின் வைகாசி
இருபத்தொன்பதில் செவ்வாய்

விழமைபும் கேட்டையும் பெற்ற நாசலோகத்து நிறைபாதிப்
பதினாலாம் பக்கத்து வைகறைப்பொழுதினிடத்து கிலவுபட்ட அ
ந்தாத்திருளிலே பென்றவாறு. அது புருவபக்கம் என்பது தோன்றக் கா
ரிருணின்ற கடைநாட் கங்குலென்றார்; † “குணமுதற் றோன்றிய வா
ரிருண்மதியிற், தேய்வன கெடுகலின் தெய்வராக்கம்” என
இருண்மதியென்றார் மதுரைக்கா வீசிபுள்ளும். கண் - இறை
வன்கண்ணென்பாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது

* மணிமேகலை, முதலாவது விழா வறைகாதை: “தூங்கெயி

செறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன், விண். சுவர் தலைவன் வணங்கி
முன் னின்று, மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுண், பேலோர்
விழைய விழாக்கோ னொடுத்த, நாலேழ்நாளிலு நன்கிலி னிறைகென,
வமார் தலைவ னுக்கது நேர்ந்தது”

† பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, ககரு - ககக.

2

கூ

சிலப்பதிகாரம்.

செய்பாதவைகறை - ஆகுபெயர் ; வைகல் - ஆயிறல் ; ஆறல்
- ஆறையிற்று ; “பொறியறை” போல.

(* குறிப்பு.) † [காரிருள் நின்ற கடை நாள் - காரிருள்

கடை

யிலே நின்ற நாள் ; ஆவது, பூருவபக்கம்.] ஆதித்தன் -
சூரியன் ; அவன் உலகிற்குக் கண்ணாறலை ‘ஐகச்சக்து’ என்னும் அவன்
வாடல்மாழிப்பெயராலும் உணர்க. வான் என்றது - மேலுலகத்தாகத்
குறியாமல், இங்கே, உலக மெல்லாம் மாத்திரையாய் நின்றது. வ
ானத்தில் விளங்கும் (உலகின்) கண் எனவுமாம். “கண்ணிற் சிறந்த
வறப்பில்” ஆதலால், (உலகத்தின்) சிறந்த கண் என்றுமாம். வைக
றை - ‘பொழுது விடிதற்கு முந்திய பத்துநாழிகைக்காலம் ; இது
- சிறப்பொழுது ஆறனுள் ஒன்று : அவை மாலை, யாமம், வைகாசி
- விடியல், சன்பகல், எற்பாடு எனப்படுபன ; இவற்றிற்கு வரையறை,
சூரியதத்தமன் காலம் முதல் ஒய்வொன்று பப்பத்துநாழிகைபாக
முறையே கொடுக்க. “வைகாசி யாமம் ஆயிலெழுந்து” என ஆசாங்கோ

வைபுரம் காண்க. “வைகாசித் துயிலெழுது” “நீடியல்வைகதையுடைய
 னன்” என்பவையும் அறிக. பிள்ளை - ஈகாத்தந்தம்; விளங்குவதுபற்றி வ
 ர்த்த பொயர், மதி - சந்திரன், கடைக்கண் - முடிவிலே, கங்குல் - இராத்திரி.
 “நாலேழ்நாளிலும்” என்றும் மேற்கோணுக்கு - இருபத்தெட்டு
 நாட்களிலும் என்று பொருள். பிழை - இத்திர உற்சவம். ‘அரதச்
 சித்திரைத்திங்கட் புருதிநாள் - கோழி’ - அவ்வருஷத்திற் சித்திரை
 மாசம் பிழைசித்த ஈகாத்தந்தம், ஸகாதி, ஈனாரும் பக்கம் - திருதி
 யை; இது - கிருஷ்ணபக்ஷத்தது. அம்மாதத்தின் முதல்வழி
 ஸகாயிற்றுக்கிழமைபுந்திருதியையுமாகலே, இருபத்தெட்டாந்தெய்தி
 சங்கிழமைபும்பூர்ணிமைபுமாம். அம்மாசம் பிழைசைம் சுவாதிபெனறு
 கூறி இரபத்தெட்ட நாளைச் சித்திரைபக்ஷத்திரமென்றதனால், ஈ
 காத்தந்தம் பூநாள் விருத்தியினால் கூடிவந்ததென்க. வைகாசிம
 தத்தியும் சித்தியும் பூநாள் விருத்தியென அறிக. எனவே, க
 ளையையவை பொருந்தியாறு காண்க இன்னும் இதனால், அவ்
 வருஷத்திற் சித்திரைபாசத்திய தெய்திமுடவதென்றும், வைகாசிமா
 தத்தின் முதல்வழி மங்கலமாயும் கிருஷ்ண திருதியையுங்க
 டின் அநுடமென்றும் உணர்க. பூநாபக்கம் - வளம்பிறைக்காலம்
 ; கக்கிலபக்ஷம். பதினாறு நூறுபக்கம் - நூறேயோதசி, நாட்கடலாடி -
 சமுத்திரத்தில் உற்சவார்த்தத்தில் அவ்நூறேயோதசி செய்து.
 ஊடலின் - கோவலன் தனது காதற்பரத்தைபாகிய மாதவிபுடனே
 னனங்கி வெறுப்புற்றதனால், செவ்வாய்க்கிழமைபுங் கேட்டடை
 க்ஷத்திரமும் கூடினால், அகபகரமான உற்பாதேயோகமாம்,
 நிறைமதிப்பதினாம்பக்

*குறிப்பென்ற தலைப்பையுடையவைகள் மட்டுமே நூதனமாக
 எழுதப்பட்டவை.

+ [] இவ்விருதலைப்புகாத்திணுப்பட்டவற்றைச்
 சிலப்பதிகாரத்தின்பழைய உரையாகிய அரும்பதவுரையெனக் கொள்க.

கம் - பொன்னம்மக்கு முந்தின நாள் ; சுல்லசுதிர்த்தசி. நிலவுபட்ட -
 நிலாச்சாய்ந்துபோன. “குணமுதல்” என்னும் மேற்கோளுக்கு, குண
 முதல்தோன்றிய ஆர் இந்நாள் மதியின் நீள் தெவ்வர் ஆக்கம் தேய்வன
 கெடுக என்று அங்ங்ம் ; கீழ்த்திசைக்கண் தோன்றிய நிறைந்த
 இருளைத்தரும் மதி [பூர்ணசந்திரன்] நாள்தோறும் தேயுமாறுபோல
 நிற்பவைவருடைய ஆக்கம் நாள்தோறும் தேய்வனவாய்க் கெடுவனவா
 க என்று பொருள். ஆரியனை ‘இறைவன்கண்’ என்பது, அவன் பரம
 கிவனது திரிநேத்திரத்தின் வலக்கண்ணினது சொற்பமாதலால் ; சந்
 திரன் இடக் கண்ணும், அக்கினி நெறறிக்கண்ணுமாக இறைவனுக்கு
 க்கண்முன்றும் முச்சுடர் என அழிக. வைகறை - தூக்கமொழிதலையு
 டையது ; தொழிலாகுபெயர். “பொதியதை” எனபதற்கு - அறிவு ஒழித்
 தோலடையவன் எனரவது, திருமகன் கீழ்குநிலையுடையது எனரவது
 பொருள். ‘அதி கவகுல் வைகிய [=கழிந்த] அறுதியாதல் றோக்கி வை
 கறை பொருவுங் கூறுப’ என்றார், பொருவதிகாரபுறையவ ஆசனியர்
 அம்ம குத்திரம்.]

மச்சனார்க்கினியர் ; [அகத்தினையியல்-

சு. அழகியை கடைஇ யுள்ளார் துரபட.

இ - ள். முன்புசயத்திலே முறையானேவநது இவனுள்ளத்
 தைச்சொடுத்ததலானேயென்க.

கடைஇ - சொகுத்தியவற்றமாம்.

(கு - பு.) [மேழ மீன்கடாவுதலால் உன்னத்தன்குத்தர்ப்ப.
வினைசெய்துத் துள்ளத்தை - மருஞ்சா நட்ட.] இனி, கடைஇ -
கடைந்து [கலக்கி] என மரம்.

(நி - அ. பழகத் தகந் மகினக் கவரிபுந்
தாமயி உன்ன மாந் துணெயெனத் திரிபுந்
தாழ்மாய் குயின்ற தககசால சிறப்பி
வீணெனத் வாயி னெழுநகடை கழ்ந்து

இ - ஈர். பழக மாநி ப தகநம் எனினமா கிபகவ ரியும் தூய ம
யிரிசையு டைய அன்னமும் ா கிபவியை ஒன்றோடொன்று
இனமல்லவாயினும் இனம் போலே விடாதுதிரியும் தாமோழிகூடப்
பண்ணப்பட்ட பெருமைபொருந் திய சிறப்பிசையு டைய மிகவும்
பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிந்தெனக.

மேடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை. தகர்
முதலியன இவ ஈர் யொர்த்தனவாகலின், இவனைத் தம்மின மென்று க
ருதித் திரியும்மனையுமா ம் . வாயிற்க வணமுதினவற்றை
இனமெனக்கருதித் திரியுமென புமமைபும். தாமோழிகுயின்றமென்றார்,
போர்க்கதவாகலின் இனிபினகாமத பண்ணுகின்றபோதே கூடப்பண்
னுதலான். பழகத்தகர்முதலியன -

கஉ சிலப்பதிகாரம்.

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. வாயில் - கதவு. கடைகழிந்த
ன்றார், மணியின்பெருமையும் கா வன்மிகுதியுந்தோன்ற. இனி இவன
அன்று கழிந்தானெனினுமமையும்.

(கு - பு.) [பழகத்தகர் - மேழகம். எனினமா கியகவ ரி.
துணெயெனத் திரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று இனமல்லவ
ாயினும் பழக்கத்துத்திரியும் * (அ) வாயில், தாமோழிகுயின்ற தகை

சால் நிறப்பெண்ணே, தாழ் முதலான உறுப்பெல்லாம் அடங்கிற்று. வாயில் எந்தது - ஆகுப்பொரல், கதவை. தாமொடுகுயிறுதல் - போர்க்கதவு பண்ணும்போதே தாமோடே பண்ணுமென்றது. வாயினெடுங்கடையாவது - முதலான தோரணவாயில்.] ஏழகமாகிய தகர் - ஆட்டுக்கடா. எகினமாகிய கவரி - சவரிமான். தூய - சுத்தமான. தாழ - கதவுறு தாள். தலைக்கடை - முதல்வாயில், பிரதானவாயில். முதலுரை: தகா முதலியன ஒன்றையொன்று விடாமல் திரிவதற்குக்காரணம், ஆகிரிடத்திலு வொருங்கு தள்ளு வண்டா ன ஒற்றுமை. எழுதின - கித்திரத்திலுள்ள ஆடு முதலியன

அ - ௧0.

ஆங்கு

அணிகளா றாவின நிறுயி லமர்ந்த

மணிவண்ணன கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து

இ - ள். அங்கனம் வாயில்கழிந்த பொழுதே அரவணையின்மீதே அறிவொரு துயிலகொள்ளும் மணிவண்ணனென்றும் திருமாமத்தையுடைய திருமால்கோயில் வலஞ்செயாக் கழிந்தனாக.

ஆவது வலத்திட - டே குதல். அண் - அழகு. அந்நியல் - பொருத்தந்நை. மணிவண்ணன - பெயர்.

(கு - பு.) [வலஞ்செயா - வலத்திலேயிடற்.] அரவணை - ஆதிசேஷனாகிய சயனம். மணிவண்ணன என்பதற்கு - நீலமண்பொனட திருமாமமுடையவனென்று பொருள். இளந்தல் - ஸ்மைதன்.

கக - ௧௪. பணியைந் தோங்கிய பாசிலிப் பேர்து
யணிதிகழ் நீழலறவோன் நிருமொழி
பந்தர சாரிக ளுதமந்தனர் சாற்று
மிந்திர வ்கார மேமுடன் போகி

இ - ள். உங்கிய ஐந்துபணியினையும் பசுய இலையினடியுடைய

மாபோதியிலுள்ளவருந்தருளிய அறவோடுகிய புத்தன் அருளிச்சொது
ஆகமத்தை ஆகாயசாரிகள் மறையவிருந்தோதி யாவர்க்கும் விளங்கப்
பொருளுணர்த்தப்பரிம் இந்திரனாருகிக்கப்பட்ட விகாரங்களோழியையு
ய அடைவே கண்டு அவற்றைக் கழிந்துபோயென்க.

* () இக்குறிப்பிலுட்பட்ட என்னுள் தந்தம் : என்னிற்குஞ்
சொட்களுள்ள மூலத்தின வரினயப் புலப்படுத்துவன

க0.—நாடுகாண்காதை.

கந.

அவை அ வ்வுர்ப் புத்த சைத்தியத் து இந்திரன்
நிருமித்தனவாகிய வழங்கு. மாபோதியைந்நுபணையது.....இயல்பு.
திருமொழி-ஆகமம். அறைந்து சாற்றதல் - பாடமோதிப்
பொருளுணர்த்தல். விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணாது மனத்தால்
நிருமித்தல்.

(கு - 11.) [போதிக்கு ஐந்துகாம்பாதலால், 'பணையைந்
தோங்கிய'

என்றார். திருமொழி - தருமம்.] பண - கிளை. மாபோதி - சிறந்த
ஆம்

பிரியுமாசுமாகிய அசமரம். அறவோள் - தருமசாருடி. அடைவே -
வரி

சையா க . புத்தசைத்தியம் - பெளத்தஸ்த் தியாசாலை ;

புத்தநூலையமுமாம்.

அங்கு - இடம். "மாபோதி" என்பது, இடம் விளங்காமேற்கோள்.
பாடமோதல் - மூலத்தை விளங்கச் சொல்லுதல்.

கநு - ௨௫. புலகுண நிறந்து பொய்பா விரதத்

தவல நீத்தறிச் நடக்கிய கொள்கை

மெய்வகை புணர்ந்த விழுந்தோர் குழிஇய

வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச்
 சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி
 வந்துதலை மயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
 பொலம்பும் பிண்டி நலங்கினர் கொழுநீழ
 னீரணி விழவினு ளெடுத்தேர் விழவினுஞ்
 சாரணர் வருகந் தகுதியுண் டாமென
 யுலக நோக்கி னொருங்குட னிட்ட
 விலக்காங்கிச் சிலாதலம் தொழுது வலங்கொண்டு

இ - ள். புலாலாகிய உணவைத்துறந்து பொய்கூறுமையாகிய
 விரதத்தொடு பொருந்தி அழக்காறு அவாமுதலியவற்றைக் கைவிட்டு
 அதனால் முத் . செய்வதையறிந்து ஐயபுலையுமடக்கிய
 கோட்பாட்டையுடையராய் உணவையகையுணர்ந்த சீரிபோர் திரண்ட
 ஸ்ரீகோயிலில் பஞ்சபரமேட்டி . . . மென்ற ஐந்தசந்தியுங்கூடி வந்
 து தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க உட்பய மன நிலை யுடைய
 அசோகினது அழகு கொரும் நிழறக ண்ணே வடிவ அயன்திகளிலும்
 விழவுகளிலும் ஆகாய சாரிகள் வரத்தருமென்று சாவகமொல்லாம்
 கூடியிடப்பட்ட விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சிலாவட் டத்தை
 இவர்கள் தொழுது வலங்கொண்டென்க.

புலவுண் - புலாலோடே உண்ணுமுணு மரம் . புலையுண்
 பாடமாயிற் புலையருண்ணுமுணென்க. ஐவகை - பஞ்சபரமேட்டிகள்;
 ஆவார் : அருகர், சந்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதிக்
 களெனவிவர் ; இனி ஐவகை நின்ற வருகத் தானத்துச் சந்தி . . .
 ... மன்றென்பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயிற் சந்திகூடிய மன்றென்பாருமுளர்.
 பொன்பொலிவாதலன்றிப் பொலம்பொலி வாகா மையின் அருகருணியான
 எப்பொழுதும் பொற்புவைப்பூக்கும் பின்
 டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாற படுத்தது. நீரணிவிழவு
 அட்டைகவிழுவெனினுமமையும்.

(கு - 4.) [புலையன் - மச்சமாங்கிசம். (கரு) பொய்யா விரதத்து
(கௌ)

விழும்போரென்க. விரதத்தோடே அடங்கிய. ஜவகை நின்ற கோயில் -

ஜந்து சந்திக்கும் ஜந்து கோயிலாய் நின்ற கோயில். சந்தியைந்து -
ஜந்து

சாதி; அவையாவன: பஞ்சபாமேட்டிகள்தெரு. இவர்கள்கூடின ம
ன்று.

(உ0) இம்மன்றிற் (உக) பிண்டி விழல்வே (உசு) யிட்ட (உரு) சிலாதல
மே

ன்க. நீரணி விழவு - திருவட்டேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம்;

புதிப்புன

லாட்டினவுமாம. தேர் விழவு - திருநாள். உலகநோனடிகள் - உலகவ
ழம்

கோடு பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர்: இல்லறத்தையுடைய சாவக
ர்.]

புலால் - மாம்ஸம். ஊண் - உண்ணப்படுவது. துறத்தல் - நீக்குதல்.
அய

லம் - துண்டித்தருபவை. அறநூல் - தருமசாஸ்திரம். தலைமயங்குதல் -
கல

த்தல். மனறு - பொதுவிடம். பிண்டி - அசோகமரம். விஷு - உத்தி
யுர

ஐப்பசிமாசப் பிறப்புக்கள். பகலும் இரவும் பொழுதொத்திருக்குங்கா
லைய,

வடமொழியில் விஷுவத் அல்லது விஷுவம் எனப்படுக. அயநூல்க
ர்

தகஷினையனத் தொடக்கமாகிய ஆடிமாசப்பிறப்பும், உத்தராயணத் தொடக்கமாகிய தைமாசப்பிறப்பும். விழவு - திருவிழா. ஸ்லாவட்டம் - வட்டம்.

வடிவமாகிய கல். தொழுது - நமஸ்கரித்து. வலங்கொண்டு-பிரதக்ஷிண செய்தி. முதலியன என்றது, வெகுளி இன்னொசொற்களை;

‘அழக்காறவா வெகுளியின்னாச்சொன்னாந்து, மீழுக்காவியன்மதறம்’ என்றார், திருக்கு

றளில். ஆணை - ஸங்கல்பம், கட்டளை. சந்திக்காந்தம் - சந்திசு முன்னிலையில் நீர்காலங் கல்.

உசு - உசு. மலைதலைக்கொண்ட பேர்யாறு போல.

மலக விடைகழி பொருங்குட னீங்கி

இ - ிர் மலைபிடத்தே தலையெழுடையதோர் பெரியயாறுபோல. மலகிலுள்ளோராபவர் பிபாக்குவாய் செய்ததற்கமைந்த ஊர்வாயில் அக்காலத்துப் போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி-ஊர்வாயில். இடையேகழிதலா, அய்வாயில் இடையேகழியாயிற்று. கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும், அதனோடு மணந்தகிடந்ததெருவை ஆறுகளும் உவமித்தார்.

(கு - பு.) [வாயிலுக்கு உவமம் - மலை. தெருவுக்கு உவமம் - யாறு. உலகவிடைகழி - உலகத்தாரெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில்; தெருவிட்டு ஒழுங்குக்கு இடையே கழிதலால், இடைகழி.]

உசு - உசு. கலையி லாளை காமர் வேனிலொடு மலைய மாருத மன்னவற் கிறுக்கும் பன்மல ரடுக்கிய நன்மாப் பந்த நிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி

இ - ள். மன்னவற்குக் காமன் வேணிலோடு தென்றலையும் திதையா
க இடுதற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய
இலவந்திகையினது எயிறகுப் புறத்திலேபோயென்க.

க0--நாடுகாண்காரதை.

கரு

கலையிலா ளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். காமர்-அழகு. பந்தர் -
நீழல். இலவந்திகை - நீர்வியைச்சுழ்ந்த வயந்தச்சோலை. அஃது அர
சனும் உரிமையுமாறிங் காவறச்சோலை; * “இலவந் திகையி னெயிற்
புறம் போகி, ஐலக மன்ன வ னுழையோ ராங்கு ளர்” என்றார் ம.
னிமேகலையிலும்.

(கு - பு.) [கலை - சரீரம்; அன்றிக் கலையிலா ளன்
என்றது-கலைகளில் நின்றான் காமன். மன்னவன் - சோழன். இறுக்கும் -
இறையிடும். மரப்பந்தர் - சோலை யென்றுமாம். காமன் வேணிற் கா
லத்தைபும் தென்றலையும் சோழனுக்குத் திறையிடும் பொழிவையு
டைய எயில். இலவந்திகை-நீர்வி. எயில்-சுற்றுமதில். சோலைமையும
பொய்கையைபு முடைய எயிலெ னறுமாம்.] வேணில் - வசந்தம். திறை
- அரசிறை. நிரைத்த - ஒழுங்காக நிறுத்திய. இலவந்திகை - யந்திரவ
ாயியுமாம். “இலவ ந்திகை யின்” என்னும் மேற் கே ளாருக்கு -
உத்தியானவனத்தினது மதிலின் வெளியிலே சென்றால் உலகத்தாசனது
பக்கத்தோர் அங்கிடத்திலுள்ளார்கள் என்று பொருள். ௧௨ - ௩௩.
நாழ்ப்பாழி ஐந்தித்த தண்பதப் பெருவழிக்

காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து

இ - ள். இருபக்கமும் சோலைக்குழ்ந்த புதுப்புன லாடப் போம்
பெரிய விதியையுடைய காவிரிக்கரையில் இருமுகத்

அமைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு.

கடை: முகங்கழிந்தென்றார், காலையில் நாணிராடுவோர் பிறர்முகமே
ராக் காது போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறு கழிந்தா
ரென்றற்கு.

(கு - 4.) [தன்பதப்பெருவழி - புனலாட்டுக்குப் போம்
பெருவழி; திருமஞ்சனப்பெருவழியுமாம்; காவிரிக்கரையிடத்
துவாயில்.] காவிரி - காவேரி எனனும் வடசொல்லின் திரிபு; கவேர
னென்னும் அரசனது மகளென்பது பொருள்.

கூசு. குடதிசைக் கொண்டு—இ - ள்.

மேற்றிசையைநோக்கித் கொண்டு,

(கு - 4.) குடக்கு - மேற்கு.

* மணிமேகலை, மூன்றாவது மலர் வளம்புநகரத்தை: “பன்மல
ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த, நிலவநீ திகைய நெயிற்புறம் போகி, னுலக
மன்னவ னுழையோ ராங்குளர், விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொ
ணனானான், மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது, பாடுவண் டியிரா
பன்மரம் யாவையும், வாடாமாமலர் மாலைக் கேக்கலிற், கைபெய் பாசத்
துப் பூதங் காக்குமென், றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்,
வெங்கடிகர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த, சம்பாதி யிருந்த
சம்பாதிவனமுந், தவாரீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றுதை, கவேரனாங்
கிருந்த கவேர வனமு, மூப்புடை முதுமைய தாக்க ணங் குடைய,
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தார்.”

கூசு சிலப்பதிகாரம்.

கூசு - ௩௫.

கொழும்புனற் காவிரி

வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி னுழைந்து

இ - ள். வளவிய புனையுடைய காவிரியினது பெரிய வடகரை

யுள்

பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. நுழைதல் - குழிதல். அன்றி இளமரக்காவாதல்

யில்,

தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைந்துபோயெனவுமாம்.

(கு - பு.) வளவிய புனல் - அதிகமான நீர். பொழி - சோலை.

நக - சக. காவதங் கடந்து கவுந்திப் பள்ளிப்

பூமாய் பொசும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க

ணிந்துகொடி நுகட்போ டிசுந்தடி வருந்து

நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல் வுயிர்த்து

முதுமரக் காவியின் முன்னையி நிலங்க

மதுரை முதூர் யாதென வினவ

இ - ள். நதிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையாள் அங்கனம் க

ாதமென்று

சொல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற

பள்ளி

க்கு அயலதோர் பொலிவிடையுடைய செறிந்த இளமர

ச்சோலையையுஞ்செ

ன்றுபொருந்தி அவ்விடத்தே இன் இஃது இறுமெனத்தக்க கொ

டிபொழி

ம் இடையும் அடியும் மிகவும் வருந்தி மேல் இளைப்பாற் குறு

கவுயிர்த்து

முற்றாமழலைமொழியாலே கூர்த்த எயிநிலங்க மதுரையென்னுமுதூர்

யா

துதானென்று கேட்பவென்க.

காவுதம் - காதம். பொசும்பர் - மரச்செறிவு; கோடமென்று

புதுமரம்.

(கு - பு.) [கவுத்தியடிகள் பள்ளியையுடைய கோவில்]

காதல்

ஏழைநாழிகைவழி. இறம் - ஓடியும். இளைந்து வருந்தி - ஒருபொருட்
பன்

மொழி. உயிர்த்து - முச்சுவிட்டி. மூதூர் - பழையபுரம். பூங்கைக்
கூந்தல்-

முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சைஎன்பன ; இவற்றுள், மயிலை
உச்சியில் முடித்தல் முடி ; பக்கல் முடித்தல் கொண்டை ; பின்னை
செருகல் சுருள் ; சுருட்டி முடித்தல் குழல் ; பின்னி விழுதல் பனிச்சை.
சுட - சுட. ஆறைங் காதநம் மகனாட் மீம்பர்

நாறைய் கூந்த னணித்தென டக்கு

இ - ள். நீகூறிய மதுரை நம் அகன்றநாட்டிறகுமேல் ஆறைங்கா
வதங்காண் இனி அணுகியதெனறுகூறி நகைத்தென்க.

யாதென்றவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்தி காதம்
ஆறைய் காத மென்றாற்போலிருந்தற்கு ஆறைங்காதமென்றான்.
நகுதல் - துன்ப நகை. கூந்தல் - விளி.

(கு - பு.) [ஆறைங்காதம் - முப்பது காதம் ;

ஆறைங்காதமென்றான் - அவட்கு அறுகாதம் ஐங்காதம் என்றும் போலத்
தோன்ற. கூந்தல்-பெயர்.

க0.—நாடுகாண்காதை.

கௌ

நக்கு - நகைத்து. நகுதல்-சோகத்தாற் பிறந்த விகாரம்.] அகல்

நாடு-அக

ன்றநாடு எனவிரிசின்றமையின் விளைத்தொகையாயிற்று. துன்பத்தால்
நகை புண்டாதலு, “எள்ளுவிளமைபேதைமை மட்டுனென்றுள்ளப் பட்ட

நகைநான் 'கென்ப' என்னுஞ் சூத்திரத்தி 'உள்ளப்பட்ட.' என்பதனும் கொள்க.

சச - சரு. தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத் திருந்த
காவந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவும்

இ - ள். அங்ஙனம்வினவின கண்ணகியோடுசென்று
தவவேலிக்கணி ருந்த கவுந்தியடிகளைக் கண்டு அடிதொழுதலுமென்க.

சிறை - பள்ளியென்றமாம்; ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கமுமாம்.

(அ) கழிந்தி (க௦) கழிந்தி (க௪) போகிக் (உரு)
கொண்டி(உ௭)நீங்கிப் (க௧) போகிக் (க௩) கழிந்து(க௩)
நுழைந்தி(க௬)கடந்தி(க௭)பொருந்தி (ச௩) நக்குக் (சரு) கண்டு
அடிதொழுதலுமென்க.

(ரு - பு.) [சிறையகம் - ஸ்ரீகோயில் ஒருபக்கத்தே பள்ளியகம்.]
தே மொழி - தேன்போலுஞ் சொற்களையுடைய கண்ணகி ;
உவமைத்தொகை

'தெமொழி. தவவேலி - தவமா கிய காவல். ஐயை - தவப்பெண்;
இஃது, ஐயன் என்பதன் பெண்பால் போலும். பள்ளி - ஆச்சிரமம்.
தொழுதலெ ன்னும் விசைக்குக் கோவலன் எழுவாயென அதிக.

சசு - சக. உருவுந் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் திருமொழி பிறழா நோன்பு
முடையீ ரென்னோ வுறுக ன்றாளிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாறென

இ - ள். இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும் குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்க
மும் இறைவனாலிழக்கறிய விரதந்தப்பாமையுமென்னும் இவற்றையெல்லா
ம் ஒருதலையா கவுடைய நீங்கள் தீவினயாளரைப்போலே
நுமதிடத்தைக் கழிந்தவருவத ம்குக்
கருதியதென்னோவென்றுகேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதேவன். திருமொழி - அவனருளிச்செய்த

ஆக மட்டும். உறுகளுள் - மிடியாளரென்பாருமுள். கடைகழிதல் இவர்க்கு மா பன்மையிற் கழிந்தென்றார். இவ்வும்மைகள் எண்ணுக்குறித்தனவெனினும் சிறப்புப்பொருண்மை தோன்றநின்றன.

(கு - பு.) [உறுகளுளின் - அன்பமுறும் பாவமுடையார்போல; மிடியாளரைப்போல என்றமாம். கடை கழிந்தி - வாசலைவிட்டு.] ஒருதலை யாக - நிச்சயமாக. மிடியாளர் - வறியவர். மரபன்மையின் - முறைமை யல்லாமையால்.

ரு0 - ரு1. உரையாட்டில்லை யுறுதவத் தீர்யான் மதிரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன் இ - ள். மிக்க தவத்திணையுடையீர், இவ்வினாவிற்கு ஓர் உத்தரமில்லை; ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு;

3

அதுயாதெனின், மதிரையாகிய

கஅ சிலப்பதிகாரம்.

பழையனாரிற்சென்று நிருமித்தபொருளைத்தேடக்கடவோமென்னும் வேட கையையுடையேனாயினேனென்று சொல்லவென்க.

முன்னர்க்காதையில் * “சென்ற கலனோ, நில்லந்தபொரு ளீட்டுத லுற் றேன்” என்றனாகலின், அதனை வரைபொருளென்றான். இன் னியா யத் திற்தேமெம்பொருளெனினுமமையும். அன்றி, இதற்கு இத்திணைப்பொரு ட்கு மேற்பட்டதே தானம் பண்ணக் கடவேனென வரைந்தபொரு ளென் பாருமுள். எனவென ஒருசொல் வருவிக்க.

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்.

(கு - பு.) [உரையாட்டில்லை - சொல்லலாவதொன்றில்லை]

ஹவாசகம் . முதார்க்கண்ணே பொருளிடும் வேட்கையேன :
 பொருள்வரைதல் வேட்கையென்க ; வரைதல் - தன்னிடத்தாக்குதல் ;
 இன்னதற்கு மேற்பட்டது தானத்துக்கே என்று வரைந்திடுதலுமாம்.]
 ஸிந்தித்த-யாம் சங்கல்பித்த. வேட்கை - விருப்பம். சென்றகலடேடி
 என்னும் மேற்கோளுக்கு - முன்பு நான் வாங்கியழித்த ஆபரணத்தையும்
 அல்லா க் கெட்ட பாராட்டினாய்ம தேடி த்தொகு த்தலைத் துணர் தேவ்
 எனற்பொருள். வரைதல் - வரையல் செய்தல்.

ருஉ - ருசு. பாடகர் சீரடி பரற்பகையுழுவா
 காடிடையிட்ட நாடுநீர் கழித்தற்
 கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

இ - ள். இனி அக்ஷணங்கருத்தாயின், இவளது பாடகமணிந்த
 சீரிய அடி பருக்கையாகியபகையை வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர்
 காடுநாடுமென் னும் இவ்வழியைக்கடத்தற்கு இவள் செவ்வி
 ஏற்றதனது; இனிஊழ் என் செய்துமுடிக்குமோ ; அதனை அறிவா
 ரென்றொருவன்.

என்றகருத்து : அடி பரற்பகையுழுவா : வழி காடிடையிட்ட
 டநாடு : இவள் அதற்கேற்றதன்மையளவில்; இனி ஊழ்
 என்செய்யுமோ, இதனை யாரறிய வல்லாரெனப் பரிவுறல் தே
 ரன்றறின்றி.

(கு - பு.) [பரற்பகை உழக்கமாட்டா. காரும் நாடுமாகிய
 வழிக டக்க. அரிதிவள்செவ்வி - இவள் செவ்வியில் மென்மையால் நட
 க்குந்தன மையிலென்றதாம். அறிகுநர்யாரோ-வல்லளாகவும்
 அடுக்குமன்றோ.] ஊழ் - விதி. பரிவுறல் - இரங்குதல்.

ருரு. உரிய தன்றிங் கொழிகென வொழியீர்

இ - ள். இவையெய்ந்தியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவளை ஒருங்கு கொண்டு சேறல் ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழிமினென்று யாமொழி ப்பவும் ஒழிகின்றிராயினீரென்றோன்க.

* கனத்திறமுரைத்தகாதை, எசு - எந்.

க0.—நாடுகாண்காதை.

கக

ஒழிகென வொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்தி கூறினா ரெனின், † “தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.....உண்ண நோன்போ டியர் பதிப் பெயர்ந்ததும்” என நீர்ப்படையுள் மாடலன் கூறுதலானும், அடை க்கலக்கா தையல், ‡ ‘ ‘த ன்குல வாண, றரும்பொருள் பெறுநரி ன் விருந் தெதிர் கொண்டு, கருந்தடங் க ண்ணிபொடு கடிமனைப் படுத்திவ, ருடைப் பெருஞ் செல்வர் மகிப்புரு மளவு, மிடைக்குல மடந் தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்” எனவும், § “தாயு கீயே யாகித் தாங்கு” எனவும், || “மிகப் பே ிர்ப்பந் தருவது கேளாய்” எனவும் ஒருபொழுதிற்கு இத்துணை ஓம் படையெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்பயனாலே சித்தலென்றிக் காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

(கு - பு.) ஒருங்கு கொண்டுசேறல் ஏலாது - கூட அழைத்துக்கொ ண்டுபோதல் பொருந்தாது. செலவு - செலுத்தல். எதிர்வது - இனிவருவது. தவந்தரு என்னும் மேற்கோளுக்குத் தவ ஒழுக்கம் வளருகின்ற சிறப்பை யுடைய கவுந்திஎன்னும் முதியவள்உணவுண்ணமையாகியவிரதத்

.....உயர்ந்த தனது இருப்பிடத்திற்குப் புறப்பட்டதும் என்று பொருள். நீர்ப்படை-இந்நாட்டின் உளவது

காலை; வஞ்சிக்காண்டத்திலுள்ளது. மாடலன் -
தலைச்செய்காணத்தினர் ஓரந்தனை ; கோவலனுடைய நட்பா ளன்.
கோவலன் மதுரையிற்கொடியுண்டது முதலியவற்றைக் காவிரிப்
பூம்பட்டினத்தார்க்குச் சொல்லித் தன்சொல்லி அவர்களிற் சிலர்
இறந் தமை தெரிந்து அப்பாவத்தைப்போக்குதற்பொருட்டுப் போய்க்
கங்கை யாடி மீளுகையில் இடையே சேரன் செங்குட்டுவனைக் கண்டு
அளவளாவி வஞ்சி நகரஞ்சார்ந்து யாகஞ்செய்யும்படி தூண்டி
அத்செய்வித்து அவனை வலவழிப்படுத்தினவன். அடைக்கலக்காலை -
இந்நூலின் பதினாந்தாவது பகுதி; மதுரைக்காண்டத்தினுள்ளது.
தன்குலவாணர் என்பதற்குப்பொருள் - இவன்குலத்தினுள்ள
இய்யூரிஸ்வாழ்வோர் மதுரைக்கரிய பொருளைப்பெற்றாரைப்போல
நல்லிருந்தாக எதிர்வகாண்பு கரிய பெரிய கண்ணி
'அடியுடைய' னோடு இவனைத் தவகர் காவலனுடைய மனையகத்தே
கொண்டு சென்று வைத்துக் கொள்வார்கள் ; அங்ஙனமாகிய உடைய
பெரிய செல்வ மதுமனையகத்தே சென்று புகுமளவும்
இடைக்குலமடந்தாய், உனக்கு நான் இவனை
அடைக்கலமாகத்தந்தேன் என்க. தாயு நீயேயாகித் தாங்கு
என்பதற்கு - இவனுக்கு நன்றையும் நீயேயாய்த் தாங்குவாயாகவென்று
பொருள். மிகப் பேரின்பந்தருவது கோளாயென்பதற்கு-பின்பு மிகப்
பேரின்பத் தருவதன் மூலம் சொல்ல நீ கோளாயென்றுபொருள்.
இவைமூன்று மாய் மாநில பஞ்ச கங்கி கண்ணகிவிஷயமாகக்
கவந்தியடிகள் கூறும் யாத்திரை. ஷப்படை - காவல், கால உணர்ச்சி -
நிரிகாலைஞானம்.

† நீர்ப்பலி, என் - அரு
‡ அடைக்கலக்காலை, கரு - கரு
§ அடைக்கலக்காலை, கரு - கரு

இசு - சுந. மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்விய
 மறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
 தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரைக்
 கொன்றிய வுள்ள முடையே னாகலிற்
 போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
 காவந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
 யடிக ணீரே யருளுதி ராய்னித்
 தொடிவளைத் தோளி னுயர்தீர்த் தேனென

இ - ள். மறவுரைகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற பொருட்
 யையுடைய வர்தம்நா லையுங்கேட்டு அந்த ஆகமப்படியே
 அறிவனையேத்துதற்குத் தெற்கின்கணுள்ள தமிழ்காட்டின் கண்ணதா
 கிய குற்றந் தீர்ந்த மதுரைக் குப்போதற்கு முன்னே ஒருப்பட்ட
 உள்ளமுடையேனாதலின், யான்போகு வேன் ; நீரும் போதுமினென்ற
 கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றாழுது நாவா லேத்தி, அடிகளே ! நீரே
 இயயனம் அருள்செய்வீராயின், இவ் வனை வாகிய வளைபொருந்திய
 தோளியையுடையா னுடைய துயரெல்லாம் இப்பொழுதே
 போக்கினென்னோருவென்று சொல்லுவென்க.

நீயிரே இதுசெய்வீராயினென்பது ஓர் வழக்கு. ஏகாமத்தை
 இசை நிறையாக்கலுமொன்று. தொடி - வளைவு ; * “தொடிக்கட்
 பூவை” என்றாகலின். நீத்தென்றும் பாடம்.

(கு - பு.) [மதுரைக்கொன்றிய வெண்பதற்கு - போகவென ஒரு சொல்வருவிக்க. எந்தொடிவனைத்தோளிதியர் தீர்த்தேனென்று கோவ லன் சொல்ல.] மறவுரை - குற்றத்தோழ் பொருந்தியவா ர்த்தை; அஃவ- பொய், கோள், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்பன. நீத்தல் - வீடுதல். கேள்வியர் - கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கதறறிந்தார் கூறக் கேட்குள்ளவர். அறவுரை - தருமசாஸ்திரம். அறிவன் - எல்லாப்பொருளையும் அறியும் அறிவையுடைய அருகக்கடவுள். ஏத்துதல் - சூதித்தல். தமிழ் நாடு - பாண்டிநாடு. தமிழ்முனிவ ராகிய அகத்தியருக்கும் தமிழைவளர் த்த பாண்டியர்களுக்கும் சங்கப்புலவர் களுக்கும் உறைவிடமாதலால், பாண்டியவளநாடு செந்தமிழ்நாடு எனப்படும். ஒருப்பட்ட - உடன்பட்ட. தொடிக்கட்பூவை என்னுஞ் சிந்தாமணி மேற்கோளுக்கு - தொ - போல் வட்டமான கண்ணையுடைய பூவையென்பது ஈச்சினார் க்கிலியருரை. தொடி- வளைவென்பது, அடியார்க்கு நல்லார்கருத்து. நீத்து என்ற பாடத்துக்கு- மறவுரைகளை நீத்தலாம் குற்றமற்ற கேள்வியையுடையாரென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, குண மா லையா நிலம்பகம், அஉ : “வடிக்கண் மகளிர் வைத்த மாகதநன் மணிக, லொடிக்கச் சுடர்விட் டிமிழ வுழையம் பிணையொன்றனுதிக், கொடிப்புல் லென்று கறிப்பா ன், விற் குலவி வளைப் பத், தொடிக்கட் பூவை நோக்கி நகுமா றெளிதோ காண்மின்.”

க௦.—நாடுகாண்காதை.

உக

சுச - சுரு. கோவலன் காணாய் கொண்ட விரெறிக்

கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ

இ - ள். கோவலனே, நாம் போவதாகவுட்கொண்ட

இந்நெறியிட் த்து வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள் ;
அவற்றை நீயநியாய்; ஆதலால், யான் சொல்லக்
கேட்பாயாகவென்றாரென்க.

காணாய் - நீ முன்பு அநியாய். இந்நெறி - வடகரைவழி.
மோ - முன்னிலையசை.

சூச - எக. வெயினிறம் பொறுஅ மெல்லியற் கொண்டு
பயிழ்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்
பொய்யறைப் படுத்தப் போற்றா மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டும்

இ - ள். வெயிலினது நிறத்தைக் கண்ணாற்பார்க்கவும் பொறுத
இம் மெல்லிய இயல்பினையுடையவனாக்கொண்டு நாம் பூப்பயிலும்
தண்டலை யூதி போகக்கடவேமென்பேமாயின், அவ்விடத்து
நிலம்பிளக்கும்படி இட வுகொண்டு கீழ்வீழ்ந்த வள்ளிககிழங்கை
அகழ்ந்துகொண்ட குழிகளைச் சண்பகமரங்கணிதைத்த
பூந்தாதுசேர்ந்த பழம்பூ பொய்க்குழிப்படுவி த்து அவ்விடங்களை
அறிந்து பாதுகாத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதி யாகிய
துன்பத்தைக் காட்டுதலையுஞ்செய்யுமென்றாரென்க.

பொங்கர் - இங்கே வாடற்பூ. அதுபோர்த்தலாற் பொய்யறைப்
படுத்தென்றார். * “பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கு” என்ப
மேலும். கையறு துன்பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல்.

(சூச)பொங்கர் (எ0) படுத்திக் (எக) காட்டுமென்க.

(சூ - பு.) [படர்குவமாயினென்றாள், தன்னையும் உளப்படுத்தி.
சண் - னம் குழியைநிறைத்த பொங்கர். போற்றமாக்கள் -

பரிகரித்துப்போகா மாக்கள். குழியைச் சண்பகரிதைத்த தாது
சேர்பொங்கர் பரிகரியாமாக் கட்டுத் துன்பந்தரினுந்தரும்;
பூவானிதைத்தல் பெற்றும்; தாது சேர் பொங்கரென்றலின்.
பொங்கர் - சோலையுமாம்.] மெல்லியல் - பண்புத் தொகை
யன்மொழி. தண்டலை-தண்மையாகிய இடத்தையுடையது எனச்
சோலைக்குப் பண்புத்தொகையன்மொழியாகிய காரணப்பெயர்.
“பொங் கர்” என்பதற்கு - புன்கமரங்கள் பழம்பூவாகிய
வெள்ளியபொரிகளைச்சிற் தினவென்று பொருள்.

எஉ - எஊ. உதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்
முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டும்

* வேட்டுவவரி, “செம்பொன்.”

உஉ சிலப்பதிகாரம்.

இ - ள். அங்ஙனம் உதிர்ந்த வாடற்பூ மறைத்த குழியுள்ளவழி
நாடு தற்கு நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வேரை முற்றிப்பழுத்தி விண்டு
தேனோ மூகும் பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின்கணிநுந்து
பகைபோல முட்டித் தையுஞ்செய்யுமென்றோன்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித் தெங்கம்பழம்
முட்டுமெனினு மமையும். முட்டினுமுட்டுவரென்பது பாடமாயின்,
கழிவோர் செய்யிற் று செய்வாரென்க. உம்மையை
ஐயஉம்மையாக்கிப் பொருளுரைக் க. படர்கு வமெனினேயெனக்
கழிவோர்கருத்தைக் கொண்டு கூறினார், உலகியா கலான்.

(கு - பு.) [மேல்தூங்குகிற பழமாகிய பகையிலே முட்டினும்
முட்டி வர்.] செம்மற்பூ - பழம்பூ. கோடு - மாக்கிளை. தெங்கம்பழம் -
முற்றிய தேங்காய் ; “காய்மா ண்டதெங்கின்பழம் ” என்றார்

செந்தாமரப் பாடம்.

எசு - எரு. மஞ்சளு நிக்சியு மயங்கரில் வலயத்தூச்
செஞ்சுனைப் பலவீன பரற்பகை யுறுக்கும்

இ - ள். அங்வாறன்றி வெள்ளிடைப் போவோமெனின், அங்கு
மஞ்சள்முதலியன தம்மில் தலைமயங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்
டயுகளிற் பாத்திதோறும் பலாப்பழத்தின் செஞ்சுனைகளிலுள்ள வெண்
காழாகிய பருக் கைகள் இவள்மெல்லடிக்குப் பகையாய் உறுத்தலைச்
செய்யுமென்றான்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பரலும்
பகையாயுறுக்குமெனினும் மையும். உறுக்கும் - உறுத்தும்.
என்றகருத்தி : மஞ்சள் முதலியன டில் வண்மையால் முற்றிப்
பருவஞ்செய்தமுனை சருகின்மறைந்தகிடந்தவற் றோடு பரலும்
உறுத்திமென்பதாம்.

(கு - பு.) [வலயம்-தோட்டம்.] வெள்ளிடை - வெளி டிடம்.
பிணக் கம் - நெருக்கம்.

எசு - எசு. கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே

இ - ள். கயல்போலும் கண்ணியுடையாள் காதலிக்கப் பட்ட
கேள்

வனே, அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய
யேபோர்க்கடவேமென்பேமாயின்,
கரைவழியன்றி வயல்வாய்.

(கு - பு.) கயல் - ஒருவகையின் ; இது பிறழ்ச்சியாற்
கண்ணுக்கு உவமம். கண்ணி, இ - பெண்பாற் பெயர்விகுதி.
காதலித்தல் - விருமாடி தல். கேள்வன் - கணவன்.

எசு - அக. ஆங்குப்

பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி.
 நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
 மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
 கலங்கலு முண்டிக் காரிகை

க0.—நாடுகாண்காதை.

உக.

இ - ள். தம்மிடத்துமலர்ந்தபூக்களின் மணங்கமழாநின்ற குளங்க ளில் நீர்நாய் பொருகின்றகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக் கௌவப்பட்ட நீண்ட முதுகையுடையவாளை மலங்குகள் செறுபுருசெறுவிற் குறுக்கேபா யுமாயின், இம்மங்கை கலங்கு ந்தன்மையுடையானொனவுங் கூடுமென்றோன்க.

நீர்நாய் கௌவியவாளை பொருகயலோட்டிப் பாயினெனினுமமையும். இதனாற்சொல்லியது: மீனிரைதேரும் நீர்நாய்காணினும், இடையே பொருகயல்கள் உகாக்காணினும், வாளை பாயக்காணினும், மலங்கு மிளிரக்காணி னும் மனத்திற் கலங்கலுமுண்டு இக்காரிகையென்பதாம்.

(கு - பு.) வாளை மலங்கு என்பன - மீனின்ஜாதிபேதம். செறுவபல். காரிகை - அழகுடைய பெண். உகாள் - புரண்டிப்பாய. டிக - அநு. ஆங்கட்

கரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
 கரும்புஞழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
 மடங்கா வேட்கையி னறிவரு ரெய்திக்
 குடங்கையி னொண்டு கொள்ளவுங் கூடும்

இ - ள். அஃதன்றியும், * கரும்பல்லதுகாடின்மையான் அவ்விடத்து உளதாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேன் அலை

கண்முற்றி நெருங்குத லானே அழிந்தொழுகிச் சுரும்புகுழப்பட்ட
பொய்கையின் நல்லரீரோடு சென்று கலந்துவிடும்; ஆதலான் அதனை
அறியாமல் தணியாத நீர்வேட்கையால் இவள் தன்குடங்கையால்
முகந்துகொண்டு பருகவுந்தகுமென்ற ரொள்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? “குட
ங்கையென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதவே”
புள்ளராகலின். இதனாற்சொல்லியது; நமது தரிசனத்து
விலக்கப்பட்ட வாற்றால், தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவென்பதாம். எனவே
ஊனையும் உடன் கூறிற்றாம். மேலும் இவ்வாறு வருவனொள்க.

(கு - பு.) [அறிவஞரெய்தி - அறிவுமயங்கி. வேட்கை -
தண்ணீர்த் தாகம்.] சுரும்பு - வண்டு. பொய்கை - நீர்நிலை. முகந்து -
மொண்டு. பருகுதல் - குடித்தல். உடங்கு - ஒருங்கு. தரிசனம் -
மதக்கிரந்தம்.

அசு - அசு. குறுந ரிட்ட குவளையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரகு ரெய்தி
யறியா தடியாய் கிடுதலுங் கூடும்

இ - ள். களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட குவளைப்பூவுடனே
தம் மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம்
மதுமயக்கத்தாற்

* “சுரும்பலாற் காடொன் றில்லாக் கழனிசூழ் பழன காடும்”
என்றார் சிந்தாமணியிலும்; முத்தியிலம்பகம், ௩௦௪.

உசு சிலப்பதிகாரம்.

போகவறியாது

உள்ளொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை

லே கீர் அறிவுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல்
அடியிடவுங் கூடுமென்றாரென்க.

இதனாற்சொல்லியது உயிர்க்கொலைபுகாமற்
பரிகரிக்கவென்பதாம்.

(கு - பு.) [குறுதல்-பறித்தல்.] பொறி - புள்ளி. வரி-கோடு;
இசைப் பாட்டுமாம்.

கூ - கூட. எநிரீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
பொறிமா ணலவனு நந்தும் போற்று
தூழடி யொதுக்கத் துறரோய் காணிற்
ருழ்தரு துன்பர் தாங்கவு மொண்ணு

இ - ள். எறியுரீரையுடைய பெருவ ரய்க்காலினது
அடைககாவழியே போகக்கடவேமெனபேமாயிள்,
அவ்வடைகரைநீரிலுள்ளனவாகிய பொறி வரிகளினழ கையுடைய
நன்றும் நத்தையம் உள்ளவழியறிந்து பாதுகா வாது முன்புநடக்கு
முறை மையான் அடியிட்டிருநடக்கு நடையின் அவை தாம் உறக்கடவரோ
யை நம்மாலுறமாயின் அதனால் நமக்குவருங் கொலைப் பவம் நம்மால்
தாங்கவுமொண்ணுது.

எநிரீர் - வாய்த்தலையினின்று குதித்துவரும் வாய்க்கானீர்.
இயக்கம்- வழி. நந்தி - ஈண்டு நத்தை. ஊழ் - முறைமை. ஒதுக்கம் -
நடை. நோ பென்றார்; கொலையென்று வாக்காற்கூறவுமாகாமையின்.
இக்கொலைப்பா வம்ஒன்றானும் கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி
மறுமைக்கண் நரகத்திலு றந்தின்பமும்
நம்மாற்றங்கலாமளவிறன்றென்பதனால், உம்மை எச்சவும்
மையாயிற்று. அடைகரை - கடற்கரையென்பாருமுளர்,

(கு - பு.) நந்து - இங்கே சங்கன்று. “கோதல், பிறவினை
யெல்லாந் தரும்” என்றார் திருவள்ளுவனாரும்.

கூ - கூட. வயலுஞ் சோலையு மல்லதி யாங்கனும்

மயல்படக் கிடந்த நெறியாக் கில்லை
 நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோனொடு
 குறியறிந் தவைபவை குறுகா தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றித் தோட்டமுமடங்கிற்று.
 வயலும் சோலையுமென்பனவற்றைக் கூறியமுறையானே
 எதிர்திரனிறையாகக்கொ ள்ளவாருமுளர்.

இ - ள். இங்குக்கூறியவயலும் அங்குக்கூறியசோலையும்ல்லது
 வேறு படக்கிடக்குநெறி மேல்
 காஞ்செல்லுதின்றவிடத்திற்கில்லையாதலான், நெறி த்த
 குஞ்சியையுடையாய், நீ நின்னைவிரும்பிய மனைவியோடே அவ்வவ்விட
 ங்களைக் குறிப்பாலறிந்து அவை அபசாரங்களுமறம்
 பாதுகாப்பாயாகவெ ன்றாரென்க.

வெய்யோளுக்குக் குறுகாமலெனினுமமையும்.

க0.—நாடுகாண்காதை.

உரு

(எக) காட்டினுங்காட்டும்; (எங்) முட்டினுமுட்டும்; (எடு)
 பரப்புகையுறு க்கும்; (அக) கலங்கலுமுன்றி; (அரு) கொள்ளவுங்கூடும்;
 (அக) இடுதலுங் கூடும்; (கூங்) தாங்கவுமொண்ணு; ஆகலாத் (கௌ)
 குறியறிந்தி அவையவை குறுகாதோம்பென்றாரென்க.

இவ்வனம் மென்மைத்தன்மைகூறுவார், வருணனைகளையும்
 உடன் கூறினாரென்க. இத்தூணையும் கவுர்தியடிகள் தமது பள்ளியில்
 இருந்து கூறி ன்றானவனாக. வடலுமெனவே வாய்க்காஸுமடங்கிற்று.

(கு - பு.) [ஓம்புகவெளசொல்லி.] குஞ்சி - தலைமயிர்.
 வெய்யோள் என்றவிடத்து வெய் என்றுவிகாரப்பட்ட வெம்மையென்னும்

உரிச்சொல்லு க்ரு விருப்பமன்று பொருளாம்; “வெம்மைவெண்டல்”
என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

கடி - கடுக. தோமறு கடினையுஞ் சுவன்மே ஸறுவையுங்
காவுந்தி ஸயயைகைப் பீலியுங் கொண்டு
மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்
பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்

இ - ள். கவுந்தியடிகார் கடினையுமுதலியவற்றைக்கொண்டு
பஞ்சமந் திரமே நமக்கு வழித்துணையாகவெனச்சொல்லிச்செல்ல,
அவரோடு பழித் தலரிய ஒழுக்கத்தோடு
வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் அறு - குற்றமற்ற. கடினையு - ஐயக்கடினையு. சுவன்மேல்
அறுவை - தோளிலிருமுறி. மொழிப்பொருட்டெய்வம் -
பொருண்மொழி யாகியதெய்வம். ஆவது * பஞ்சமந்திரம்; அ ஸி அ ஸ்
ஸு=அ ஸி ஆ உ ஸா. இனிக் கொண்டென்பதற்காக்
கொள்ளவெனத்திரித்து அடிகளினுசெய்ய இவர்கள்
துணையாகவென்றுரைன்னுமமையும்.

(கு - பு-) கடினையு - பிஷாபாத்திரம்; இரப்போர்கலம்.
[பொருண் மொழி - உடனேசம.] பீலி - மயிபிறகு. ஆகென -
வியங்கோள்விகாரம். கடுக - கடுக. கரியவன புகையினும் புகைக்கொடி
தோன்றினும்

விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
கால்பொரு நியப்பிற் கடுங்குர லேற்றோடு
சூன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ ருரமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை

யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே யல்ல
தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேற்றமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லா

இ - ள். கிரகங்களிற் சனிக்கிரகம் இடபம் சிங்கம்
மீனமென்னுமி வற்றினோடு மாறுடடினும் ஆகாயத்தே தூமக்கோள்
எழ்னும், விரிந்த கதி

* இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சநமஸ்காரமென்பர் ஜைனர்.

உகா சிலப்பதிகாரம்.

காற்றுப்பொருளும்
கூடகவரையினது உச்சிக்கண்ணே கடிய குரலையுடைய
உருமேற்றோடு
சூழ்முதிர்ந்த பருவமுகில் தன்பெயலாகிய வளத்தைச் சரத்தலாலே
அவ்
வரையிற்பிறந்த பலபண்டத்தோடு கடு கிவருதலையுடைய க
ாவிரியினீர், முகத்தைக்குத்தியடிக்குங்கடல் தன வளத்தைக்கொண்டு
எதிர்தலாலே தேங்கி, வாழ்த்தலைக்கிட்ட கதவினமீதெழுந்து
குதிக்கின்ற அப்புதுப்பன
லொலியல்லது ஆம்பிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க.

க ரியவன்-சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், சிலை, நாட்பம்,
தூமமென் னும் * கோட்கணுன்கினும் தூமக்கோள். † “ஊமம்மீன் புன
கயினுந் தூமந் தோன்றினுந், தென்றிசை நருங்கின் வெள்ளி யோடினும்”
என்றார் பிறரும். காஸ்பெரு நியப்பு - குட கிண்சி. ஏறு - இரேஷே 'று.

பெற்றாம் - பலதாரம், தாரம் - பலபண்டம். எனவே மீள்வனவாழிந்து.
 அவன் "தக்கோலக் தீம் பூத் தகைசா லிலவங்கம். கர்ப்புர்து சாந் யோ
 ளட ந்து." கடல்வளனாவன: "ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்ட
 த்து, தீர்ப்பி முய்க்கோ ளட ந்து." கடுவரல் - முகிவரும்வடிவு - ச
 பிற் கதவு. இனி கூவுதல் - ம்கா ரத்தால் ஓவெனவின்றதெ னவுமா ம்
 இதமரு இறந்தல் ஈன்சுத் தவிர்தல் மேலது. ஆம்பி - பனநிபபத்தர்.
 கிழார் - புட்டைப்பொறி. பிழா - ட் இடா. த் "நீர்த்தெவ்வு நிகை
 தெத்தொழுவர், பாடுகிலம்பு யகையேற்றத், தோடுவழங்கு மகலாம் டயிற,
 கயமகைய வயலிறைக்கு, மென் றொடை வனகிழார்" என்றார் பிதரும்
 இனிக் கரியவன் பனக பனா ம் பதறகுச் சனியாரம் புகையினுமெனவுமா
 ம்; இனிப் புகையினும் தோன்றினும் படர்னும் காப்பளதிர நீர் வாய்த்த
 லை ஓவிறுத்தாய்க்கு ம்கா டியலலது ஆம் முதலிய ஓவிற்தல் செல்லா
 மக்குக் காணம்: கிப காவிரியென முடிப. னுமன்மயம். புகையினும்
 தோன்றினும் படர்னும் மென்ற உயமைகள், மலமுலிபுத்தேழில் மாற்ற
 இவறறிள் ஓவிற ஆமைபுகையினும் இவறயெல்லாம் செய்யினும்
 கடல்வளன்னதிர நெரிக்குமெனக் காவிரியெனவிறப்பை லிராக்கி தீற்ற
 லாற் சிறப்புமமை.

(கு - பு.) வரை - மலை. தாமக்கோள் - தாமகேது; இதனை மொ
 ட்பெயர்த்து, 'புகைக்கே'டி' என்றார் அது - வரலாகுத்தரம். இது,
 பின்பு கிகழந்தீமையை முன்பு தரிவிக்குங்குறியாம; தூரநித்தம். கே
 ரன் - கிர

* இவற்றைக் கரந்துகொட்கவனபர்.

† புறநானூறு, கக: "மைமீன் புகையினுந் தாமந்
 தோன்றினுந், தேன்றிசை மருங்கின வெள்ளி யோடினும், வயலக
 நிறையப் புதற்பூ மலர, மனைத்தலை மகவை யீன்ற வமார்க, னுமா
 பொருநிரை நன் புல் லராக், கோளு ல் செம்மையிற் சான்றோர்
 பல்கிப், பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே, பிள்ளை வெருகின்
 முள்ளெயிறு புரையப், பாடுலை முல்லை முகைக்கு, மாந்தொடி யரிவை

யர் தந்தை நாடே.”

† இடா - இறைகூடை. ‡ பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, அக-கூறு.

கூ. - நாடுகாண்காதை

உள

கம. பல் + தாரம = பஃராம;

தனிக்குறிலடுத்தலகரவொற்றுத்தகரம்வர ஆய்தமாயிற்று; இது, ‘ஆய்தக்குறுக்கம்’ எனப்படும். தூம்பு - மதகு. ஒவிறந்தி என்பதற்கு - நீங்குத லைவொழிந்தி என்பது இரண்டாவது பொருள்; ஒ - முதலிலைத்தொழிற் பெயர். ஆம்மி குழார், ஏற்றம், பிழா என்பன - நீரி றைக்குங்கருவிகளின்பேதம். லிங்கிசையேற்றம் - மிக்கஒலியையுடைய ஏற்றமென்ற லுந்நீரி றைகருவி. ஒங்கு நீர்ப்பிழா - மிக்க நீரைமொ ள்ளங்கருவி. ‘நீர்த்தெய்யு’ என்னும் மேற்கோளுக்கு - வயல் அகைய றி றைக்கும் கயம் நீர்த்தெய்யும் றிரைத்தொழுவர் பாடு சிலம்பும் இசை, ஏற்றத்தோடுவழங்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை, மென் தொடைவன்கிழார் இசை என்று அவ்வயம்; வயல் தழைக்கும்படி நீரைநிறைத்தற்குக்காரண மான குளங்களினீரை இடாவால முகந்தகோளும் றிரைபாகின்று தொழில் செய்வாரிடத்தேயுக்கும் ஓசை, ஏற்றத்துடனே உலாவும் அகன்றபன்றிப்பத்தலின் ஓசை, மென் தொன்ற கடற்கக்கோடியுடைய வலிய பூட்டைப்போறியின் ஓசை என்பது அச்சுநூர்க்கினியருரை. பிறர் என்றது, பத்துப்பாட்டினுள் மதுரைக்காஞ்சி ின் நூலாசிரியராகிய மாங்குடி மருதனாரை. [தாரம் - சந்தனம் அகில் முதலாயின. கபவாய் - புகார்.]

ககஉ - ககஉ கழனிச செந்நொற் கரும்புருழ் மருங்கிற்

பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் காணத்து

இ - ன். அங்கு மொயித்த ல் செல்லாக் கழனியிற் செந்நெலும் கரும் புஞ் குழந்த இடத்தைபுடைய நீர்நிலைச்செறுவினுண்டாகிய

தாமரைக்காட்டிலென்க.

(கு - பு.) பைம் பூங் காணம் - பசிய அழகிய காசி.
தாமரைக்காடு என்றழி, தொகுதியை.

கடவுள் - கடவுள். கம்புட்ட கோழியை களைஞர் முறையுடன்
செங்கா லன்னமும் பையகாற் கொக்குங்
காளக் கோழி நிர்த்திக் காக்கையு
முள்ளு முரதும் புள்ளும் புதாவும்
வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்
பலவேறு குழுக்கூரல் பரந்த வோதையும்

இ - ள். கம்புட்டகோழிமுதலியன வெல்லு ம்போரைவல்ல
அரசரிருவர் பொருட்டம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட

திறத்தையும்ஒலியையுமுடையனவாயொல்க்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடும். கம்புள் - சம்பங்கோழி. கானக்கோழி -
கானங்கோழி; நிலவண்ணமயாக்கிக் காட்டுக்கோழியென்பாருமுளர்.
கீர்நிறக் காக்கை - கீர்க் காக்கை. உள்ளு - உள்ளான். ஊரல் -
குளுவை; கீர்மே ஸூர்தலிஹல் ஆகுபெயர். புள்ளு - கணந்துப்புள்.
போதா - பெருநாளை; மடக்கா ஹுரை; புதா - விகாரம்.
வெல்போரும், முனையிடமும் - வினை தந்தாகை. குழுக்கூரல் - பலவா
பொன்றான ஓசை.

உஅ சிலப்பதிகாரம்.

(கு - பு.) கம்புட்டகோழி - கம்புளாகிய கோழி என
இருபெயரொட் டிப் பண்புத்தொகை; முன்னது சிறப்புப்பெயரும்,
பின்னது பொதுப்பெயரு மாம். களைஞர் ஸந்தாரை - ஒலிக்கின்ற
குரலையுடையநாரை. செங்கால் - சிவந்தகால். பையகால் - பசியகால்.
உள்ளான் - ஓர் குருவி. ஊரல் - தொழிலாகுபெயர். [கம்புட்டகோழி -
ஒரு சாதி.]

கஉ௦ - கஉ௪. உழாஅ நுண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய
சுழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்
சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு
கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரிய

இ - ள். உழவராலுழப்படாத குழியிற் சேற்றினுட்புக்கழுந்திய
கழுவாதமயிரையுடைய உடம்பையும் சிவந்தகண்ணையுமுடைய எருமை
தன் தினவையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்த
அற்றுச்சரிதலுற்ற அழிவற்ற புரிக்கூட்டினினற வளவிய பலவ
ருக்கத்து நெல்லுக்கவரித் தொங்கல்போல விளைந்து கிடக்கின்ற செந்
நெற் கதிர் த்தலையிடத்தே சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

(கு - பு.) [உழா நுண்டொளி - தானேபட்ட சேறு. கொ
ழும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்துணவு; அவரைதுவரை உள்சேட்டன.]

கஉரு - கஉ௭ கருங்கை விளைஞநங் களமருங் கூடி.

யொருங்குநின் றார்க்கு மொலியே யன்றியும்

இ - ள். அங்ஙனம் நெற்சொரிதலாலே விளைஞநங் களமருங்கு
கூடி ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதவேயன்றியுமென்க.

கருங்கை - வலியகை. விளைஞர் - பறையர், பள்ளர்
முதலாய்ஞர். களமர் - உழவர் கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்
க்கும்பொது.

(கு - பு.) [களமர் - உழகுடிவேளாளர்.] விளைஞர் - தொ
ழிலசெய்பவர். கஉ௭ - கஉ௭. கடிமலர் களைந்து முடிநா நழுந்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேரூடு கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்

செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழ்க் கடைசியர்

வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியும்

இ - ள். காலையின் முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுற ஹை நறுக்கிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவளை யையுடைய தோளும் முலையாக மூந்தோய்ந்து சேருடுகோலத்தோடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல் போலும் பெரியகண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுக மயக்கும் கள்ளை உண்டுதொலைத்ததனா ளுண்டான பண் திறத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போதாத பாட்டுமென்க.

க0. - நாடுகாண்காதை.

உசு

என்றது மதுமயக்க த்த ாற் பஞ்சலித்து ம யங்கப் பாடினாரென்றபடி. இனிக் கடிமலர்களைந்து முடிநாறழுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாகிய கழுநீர்முதலைப் பறித் து மறித்து அதனமீதே முடியினுற்றைப் பகுத்துநட் டெனினுமமையும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேருடுதல் - களித்து ஒரு வர்மேல்ஒருவர் சேற்றை இறைத்துக்கொள்ளுதல். சின்மொழி - இழிந் தமொழி; சிலவ ானமொழியுமாம். விருந்திற்பாணி - தம்மிசையிற் புதுமை யு ண்டாகப்பாடும் பாட்டெனினுமமையும் . இதனைப் பெருமுனையென்பாரு முளர்.

(கு - பு.) கடைசியர் - மருதநிலத்து உழவர் மகளிர் ; இது க டை யர் எ ன்பதன் பெண்பன்மை. விருந் தி - புதுமை ; பண்புணர்த்தும்பெயர். கநஉ - கநடு. கொழுங்கொடியறுகையுங் கு வளையுங் கலந்து

விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்

பாருடைப் பணர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ

வேரோடு நின்றோ ரோர்மங் கலமும்

இ - ள். செந்நெக்கதிரோடே அறுகையும் குவணையையும்
கலந்துதொடுத்தமாலையை மேழியிலேசூட்டிப் பாரை இரண்டாகப்
பிளப்பாரைப் போலப் போற்றுவார் தொழப்
பொன்னேர்பூட்டிகின்றோர் ஏரைப்பாரும் ஏர்மங்கலப்பாட்டுமென்க.

சூட்டித் தொழ நின்றோர் ஏர்மங்கலமுமென்க.

(கு - பு.) [குட்டக்கலப்பையிலே சூட்டியென்றுமாம்.] மேழி -
ஏர்க் கால்; கலப்பையின் ஒருறுப்பு. போற்றுவார்தொழ -
தம்மைத்துதிப்பவர் வணங்க.

ககஉ- ககஉ. அரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த
பெருஞ்செந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும்

இ - ள். நெல்லையரிந்து போரிட்டார் சூட்டைக்
கடாவிடுதலாலுண்டான முகவைப்பாட்டும்,

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின் முகவையாயிற்று.

(கு - பு.) [அரி - அரிந்திருந். முகவைபாடுவார் -
பொலிபாடுவார் ; நெல்லுமுகந்தி கொடுக்கப்படுதலாலே; “புகர்முக
முகவை”போல.] குடு- நெல்முதலியவற்றின் அரிக்குவியல்.

ககஅ- ககக. தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
மண்கிணை முழுவின் மகிழிசை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை ? * “தன்பிணை வயலுழுவனைத்,
தென் கிணைவன் றிருந்துபுகழ் கிளந்தன்று.” வரலாறு : “பகடுவாழ்
சென்று பனி வயலு ளாமை, யகடுபோ லங்கட் டடாரித் -
துகடுடையாக், குன்றுபோற்

*புறப்பொருள்வேன்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௩௨.

பேர்விறம் குரிசில் வளம்பாட, வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்”

எனவரும்.

கிணை - தடாரி ; புட்பறையென்பதுங் கொள்க.

இ - ள். தெளிந்த ஓசையையுடைய கிணைப்பொருநர்
செந்க்குதலோ

டெடுத்த மார்ச்சினையையுடைய திரண்டமுழவினது
கேட்டோர்மகிழும்

இசையினதொலியும்,

(கு - பு.) கிணை - மருதசிலத்திப்பறை; ஒருவகைவாச்சியம்.
பொருநர் - கூத்தர்.

கசு0 - கசுக. பேரியாற் றடைகணா கீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளார்

இ - ள். பெரிய யாற்றடைகளையிலே இவ்வோசைகளை
முயற்சிற் கேட்டு நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலிஷண்டான
வருததத்தை நெஞ்சிற் கொள்ளாராயென்க.

(ககக) பார்தவோதையும் (கஉசு) ஆர்க்குமொலியும் (கநக) விநா
திற பாணியும் (கநரு) ஏர்மங்கலமும் (கநஎ) முகவைப்பாட்டும்
(கநக) மகிழ்சையோதையுமென்னு நிவற்றைப் (கசு0) பேர்யாற்றை
டகரைக்கண்டேனா கீர்மைபெறக்கேட்டலா ளுண்டான (கசுக)

விருப்பத்தாலே நெஞ்சில் ஆவலங்கொள்ளாராயென்க.

(கு - பு.) [நீரில் - கீர்மையுடனே. உருவக்கேட்டுப்போதுகை.]

கசு2-கசுஎ. உழைப்புவிக்கொடித்தே ரூவோன் கொற்றமொடு
மழைக்கரு வயர்க்கு மழைநதிக முட்டின்
மறையோ ராக்கிய வாவுதி நறும்புகை
யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுருழ் மயிர் மண்ணத் தோன்று
மங்கல மறையோ நிருக்கை யன்றியும்

இ - ள், புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த தே
யையுடைய உரவோராகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே மழைக்கும்
கருப் பத்தைத் தோற்றுவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற சாலையிறுண்டான
மஹா யோராலாக்கப்பட்ட தேவருணவிலாவி இறப்புயர்ந்த மாடமாகிய
அகங்க ளெங்கும் போர்த்தலாலே மேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோல மாட்
சிபைப்படத் தோன்றும் மங்கலமறையோரிருபட்டிங்களும்,
அவ்வயன்றியும்,

(கு - பு.) [மழைக்குக்கருப்பமாவது - தூமம். "அட்டில் -
ஓமசாலை. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையுந்தோற்றுவித்து
அவ்வளவிலே வியாங் கியசாலையென்க. வானவருண - சோற்றாவி;
அவியடுகிற ஆவி. இறை - இறப்பு.] மறையோர் - அந்தணர். இருக்கை
- தொழிலாகுபெயர், கசஅ-கருநு. பரப்புளீர்க் காவிரிப் பாவைதன்
புதல்வ

நிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு
முழவிடை விளைப்போர் பழவிற் றுளர்களும்
பொங்கழி யாலைப் புகையொடு பரந்து

க0.—நாடுகொண்காதை.

௩௩

மங்குல் வானத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்
பன்னாட் டங்கிச் சென்ற னொருநாள்

இ - ள், இரப்பவர் சுற்றத்தையும் புரப்பவர்கொற்றத்தையும்
தம்

முழவிடைத்தே விளைப்போருடைய பழையவழிபொருந்திய
ஊர்களுமாகிய

இவ்விருவகையுட்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு
நடக்குறாட்

காதலமென்னுமென்னைபல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராய்ப் பலந
ாள்தங்கி

நடக்கின்றநாளிலே ஒருநாளென்க.

காற்றாப்பொலி ஆலையிற்பாகுகாய்கின்ற புகைபாற்
பாக்கப்பட்டு இருட்சியையுடைய மேசந்தவழந்த
மலைபோலத்தோன்றும் பழவிறலூர் களுமென்க.

(கசாஉ) கொற்றத்தையும் (கசாங்) கருவையும் (கசாக்)
சுற்றத்தையும் கொற்றத்தையும் (கசாட) அழகுநும் (கரு0) உழவினும்
விளைப்போரது (கசாஎ) இருக்கையும் (கரு0) ஊர்களுமென்க.

* காவிநீர்க்கங்கையாதலாத் கங்கைப்புதல்வரைக்
காவிரிப்புதல்வ லென்றார்; அன்றியும் † “மகவாய்வளர்
க்குந்தாயாகி” என்பதனுலுங்கொள்க. தோன்றுபிருக்கையும் தோன்றுமூர்
களுமெனஇயையும். அவ்வுட்களையிடை யிட்டநாடென்க.
உடன்கண்டென்றார், இக்காட்டுச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு தொலைத்துக்
கழிதலருமயிள். புதல்வராகி உழவிடை விளைப்போரென்க.

(ரு - பு.) [காவிரிப்புதல்வர் - வேளாளர். (கரு0)
விளைப்போரான (கசாஅ) புதல்வர் (கரு0) பழவிறலூர்களும்.
புரப்போர் - காக்குமரசர். பொங்குழி - தூற்றாப்பொலி. பரந்து-பரக்க.
மங்குல்-இருட்சி. (கசாநீ) மறையோரிருக்கையும் (கரு0)
பழவிறலூர்களும் (கருஉ) மலையிறோன்றும் (கருங்) நாடென்க. (கருக
) வழிப்படர் புரிந்தோர் (கருரு) செல்லுநாளுள் ஒரு நாளென்க.] பொலி
- நெற்குவை மகவாய்வளர்க்குந்தாயாகி என்பது - கு-தனது நா
ட்டினுள்ளவர் தனது புத்திரையொப்ப அவர்களை வளர்க்குந் தாயாகி
இருப்பது காவேரி என்றுபொருள்.

கருக-கருங். ஆற்றவீ யாங்கத்து வீற்றுவே றுகிக்

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து

வானவ ருதையும் பூநா றொருகிதைப்
பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்
பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட
விலங்கொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளிப்

* 'கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாவாங்கி' என்று கூறினர்
நச்சி னுரிக்கினியரும் ; இதனைத் தொல்காப்பியப் பாயிரவுரையிற்
காண்க.

† கானஸ்வரி, உள.

௩௨ சிலப்பதிகாரம்.

பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்
தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்ற
இ - ள். ஆற்றைமறைக்கும் அரங்கத்தில்
வேறிடத்தில்லாததன்மை த்தாய் வளைந்த மூங்கில்முள்ளால்
வளைக்கப்பட்ட வேலியையுடைய மரம் பயின்ற செறிந்த சோலையில்
தேவருதைதற்கொத்த பூப்பொருந்தியதொரு பக்கத்தே
பட்டினப்பாக்கத்தி * வான்பெருமன்றத்துப் பிண்டிகீழற்கண் ணை
உலகநோன்பிகளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமக
னாற்செய்யப்பட்ட அதிசயங்கள்மூன்றுந் தப்பாத ஆகமநூலின்
உண்மைத் தன்மையையுடைய தருமவொழுக்கத்தை
யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச் செய்யும் † சாரணர்
அப்பட்டினப்பாக்கத்தையிட்டு நீங்குவந்தி தோன்ற வென்க.
அதிசயமூன்றுவன : சகசாதிசயம், கர்மசூயாதிசயம்,
தெய்வீகாதிசய மென்பன..

வேறுகி உடுத்த ஒருகிதைச் சாரணர்தோன்றவென்க.

(௧ - ௫.) [ஆற்றுவிபரங்கம் - ஆற்றைமறைக்கும் அரங்கம் ;

ஆவது- குறை; அது சேங்கம். ஆற்றல்யென்பாருமுள். அடுக்கம் -
 மரச்செறிவு; அடுக்கத்திக்கு அடுத்த இடம். முன்பு சொன்ன சா
 ரணர்தோன்ற. ஐயர்- முன்சொன்ன உலக நோன்பிகள். ஐய
 ர்பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாத ஸத்து இருந்து தருமஞ்சாற்றுதல்
 சாரணர்க்கு அடையாக்கி, அவர் இங்கே தோன்றவென்க.] அரங்கம்
 - ரங்கம்; யாற்றிடைக்குறை. கசுசு-கசுசு. பன்னைத் தொல்வினை
 பாறுக வென்றே

கண்டறி கவுர்தியொடு காலுர வீழ்ந்தோர்
 வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்
 சிந்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ ளுயினு
 மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
 வீர ளாகலின் விழுமங் கொள்ளான்

இ - ள். முன்செய்த பழவினைபெல்லாம் கெட்டோடுவதாகவெ
 ன்று உட்கொண்டு அவர்வந்தமையைக் கண்டறிந்த
 கவுந்தியடிகளுடனே சென்று அவாடியிலே தலையுறவீழ்ந்தார்; அவ்நன்ம
 விழுந்தவர் இங்குவந்தது தனது விளங்கிய கோட்பாட்டையுடைய †
 அவதிஞானத்தால் தெரிந்தவ

* வான்பெருமன்றமென்பது முதலாக இங்கே தந்துகாத்த வற்றை,
 இக்காலை உம் அடிமுதலியவற்றிற் காண்க.

† சாரணர் - சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர்
 பலசாரணர் புட்பசாரணர் தந்திசாரணர் சதுரங்குலசாரணர்
 சங்கசாரணர் ஆகா சசாரணரென எண்வகையர்.
 இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ் செய்தல் அவர்கட்கு இயல்
 பென்பர்.

‡ அவதிஞானம் - தன்னுடைய அநீதகதமான பரிஞ்ஞானம்;
 அஃ தாவது முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

நாயினும் ஆர்வமும் செற்றமும் தன்னை விட்டுப்போம்படி நீக்கிய *
வீரனாக
லாலே இவர்க்கு வருந்தினபத்திற்குத் தான் வருந்தானாகியென்க.
கண்டறிகவுந்தியென்பதனாலும் † காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க.

ஒரி-

ஒருவினையொந்.

(கு - பு.) [சுந்தை விளக்கு - சிவநிஞானம்; என்றது,
திரிகாலஞா
ளத்தை] ஆர்வம் - அன்பு. செற்றம் - பகைமை. விழாமம்-தன்பம்;
உரிச்

சொல்; “விழாமஞ்சீர்மையுஞ் சிறப்பு மீழ்மையும” என்றார்
ஆசிரியர்தொ
ல்காப்பியனார்.

கஎ௦ - கஎ௧. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காண
‘வொழிகென வொழியா தூட்டும் வன்வினை
இ - ள். மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி,
யாவரானும் ஒழிக்க வொழியாததாய் நுகர்விக்க வந்துமிடகினற
தீவினையைக் காண பென்றொனக.

‘காணய - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதென்பதற்கு, நீ † ‘
உரிய தன்றம் கொழிக’ எனவும் ஒழியாது ஊட்டிற்
தீவினையையெனினுமமையும். கஎ௨-கஎ௩. இட்ட வித்தி னெயிர்நீவந்
தெய்தி

யொட்டங் காண வொழிக்கவு மொண்ண

இ - ன். விரிவிடலத்திட்ட வித்துப்போலப் பயனெதிர்த்து
கண்கூடாக நல்வினைவந்து நுகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணா
; அதிபோல இதுவும் ஒழிக்கவொழியாதென்றொன்றாக.

§ “உறற்பால.....பாரு நில” என்றாகலின்.
நினைதன்னையே நினைமமையும். உம்மை - எச்சவுமமை.

(கு - பு.) “உறற்பால” என்னும் நாலடியார் பேற்கோளுக்
கு-ஊழ்வினையால நேரிடத்தக்க துன்பங்கள் ஆற்றல் மிகுந்தமுனிவர்
களுக்கும் விலக்கக்கூடாதனவாம், உறற்பத்தக்க தன்மையையுடைய
அவ்வன்பங்களும் உப்படிப்பட்டனவாகும், எனவபோலவெனின், மறை
பெய்யாதாயின் அதனை வருவிக்கவல்லவருயில்லை, அம் மறை
மிகுதியாகப்பெய்தால் அதனைக்குறை

* வந்தசாரணநிறுவநன், உபதேசிப்போர்
முத்தோரேயாதலின், வீரனென ஒருமைபாற்கூறிலார்.

† ‘காலவுண்ண்ச்சியின்மையுணர்’ என்றது, [நுநு - ம் அடி] ‘
உரிய தன்மைய் கொழிக்கொ வெழுதியி’ என்பதன் உரையிறகூறியதை
வற்புறுத்தலாகு.

‡ நாய்களாகாதை, நுநு.

§ நாலடியார், பழவினை, ச : “உறற்பால தீக்க ஆறுவர்க்கு
மாரகா, உறற்பா லையையு மன்னவா மாறி, உறப்பிற் தருவாருயில்லை
யதனைச், இறப்பிற் தணிப்பாரு நில.”

யச்செய்பவர்களுமில்லை என்பதுபொருள் ; எல்லாம்

பழவினையின்படியே நடக்குமென்பது கருத்த.

கஎசு- சஎரு. கடிங்கா னெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன

வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்கள்

இ - ள். கடியகாற்றையுடைய நெடிய வெளியில் இடப்பட்ட விளக் கென்னும்படி மாயினல்லதுகூடிடனில்லா, உடம்பினின்ற உயிர்களுமென் னாரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமும் அன்பும் வருங்கால் யாவரா லும் ஒழிக்கவொண்ணாவென்பதூஉம், யாக்கைநிலையாமைபும் இவர்தம்பால் உறுவது கண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்கூறினாரெனவுணர்க. விளக்கு உவமித்தார் ; நினைவறழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும். கஎசு - ககக. அறிவ னறவோன்.....பொதியறை யோரென

கஎசு. அறிவன் — இ - ள். எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவை யுடையோன்,

கஎசு. அறவோன்—இ - ள். அறஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடை யோன்,

கஎசு. அறிவுவரம் பிகந்தோன்—இ - ள். யாவருமறியப்படும் அறி வெல்லையைக் கடந்தோன்.

கஎசு. செறிவன்—இ - ள். எல்லாவுயிர்கட்கும் இதனாயுள்ளவன் ; சரி யாதவனென்றுமாம்.

கஎசு. சினேந்திரன்—இ - ள். என்வகைக் கன்மங்களையும் சயித்தவன்.

அனையாவன் : * ஞானாவரணியம், தரிசனாவரணியம், வேதநியம், மோகநியம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம். அந்தராயமெனவீவை.

கஎசு. சித்தன்—இ - ள். கிருதகிருத்தியன் = செய்யப்படுவனவற் றைச் செய்துமுடித்தவன்,

கருமங்களைக் கழுவினவனுமென்பர்.

கஎஎ. பகவன்—இ - ள். † கேவலஞானி.

கஎஅ. தரும முதல்வன்—இ - ள். தருமங்களுக்கு

ஆழியாயுள்ளவன்,

கஎஅ. தலைவன்—இ - ள். எல்லாத்தேவர்க்கும் தலைவனாக
எண்ணப் பட்டவன்,

* ஞானாவரணியமுதலியவெட்டும் காதி அகாதிபென
இருவகைப்பட்டு, கசஅ - ஆக விரியு மென்பர்.

† கேவலஞானம் - ஐந்தி ஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து
ஞானங் களாவன : க. மதிஞானம்—சுவபாவபுத்தி ; உ.
சுருதஞானம்—நூலுணர் ச்சி ; ஈ. அவதிஞானம்—தன்னுடைய
முற்பிறப்பையறியுமறிவு ; ச. மனப் பரியயஞானம்—தன்னுடைய
முற்பிறப்பையும் பிறருடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு ; ஞ.
கேவலஞானம் = திரிகாலவுணர்ச்சி

க௦.—நாடுகாண்காதை.

௩௫

கஎஅ. தருமன்—இ - ள். தருமந்தானாயுள்ளவன்,

கஎக. பொருளன்—இ - ள். ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன் ;

உண்

மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

கஎக. புனிதன்—இ - ள். சுத்தன் ; புதியவனுமென்பர்.

கஎக. புராணன்—இ - ள். பழையவன்,

கஎக. புலவன்—இ - ள். எல்லார்க்கும் அறிவாயுள்ளவன்,

கஅ௦. சிவவான்—இ - ள். சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,

கஅ௦. தேவன்—இ - ள். தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

கஅ௦. சிவகதி நாயகன்—இ - ள். வீட்டுலகிற்கு

நாயகனுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—இ - ள். மேலானவன்.

கஅக. குணவதன்—இ - ள். குணத்தையுடையவன் ; வதம்-*

விரத

முமாம்.

கஅக. பரத்தி லொளியோன்—இ - ள். மேலாய உலகிற்கு

விளக்கா

யள்ளவன்,

கஅஉ. தத்துவன்—இ - ள். தத்துவங்களை யுடையோன்,

கஅஉ. சாதிவன்—இ - ள். ஒழங்கினவன்,

கஅஉ. சாரணன்—இ - ள். ஆகாசவாசி,

கஅஉ. காரணன்—இ - ள். எல்லாவற்றிற்கும்

காரணமாயுள்ள

வன்=காரணபூதன்.

கஅஉ. சித்தன்—இ - ள். எண்வகைச்

சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,

(கு - பு.) எண்வகைச்சித்திகள் - அணிமா, மகிமா, கரிமா, ஸகிமா, பிராப்தி, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என இவை.

கஅஉ. பெரியவன்—இ - ள். எல்லாவற்றாலும் பெரியவன்,

கஅஉ. செம்மல்—இ - ள். நாயகமூர்த்தி,

கஅஉ. திகழொளி—இ - ள். விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅசு. இறைவன்—இ - ள். எப்பொருளிலும் † தங்குகின்றவன்,

கஅசு. குரவன்—இ - ள். குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

கஅசு. இயல்குணன்—இ - ள். இயல்பையே

குணமாகவுடையவன்,

கஅசு. எங்கோன்—இ - ள். எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறைவில் புகழோன்—இ - ள். நிறைந்த

புகழையுடையோன்,

கஅரு. குணப்பெருங் கோமான்—இ - ள். குணங்களைச் சம்பத்தாக வுடையவன்,

* விரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம்
சிக்ஷாவிரதமெனமூன்றுவகைப் படும் ; அவற்றுள், குணவிரதம் -
திக்குவிரதம், தேகவிரதம், அகர்த்ததன் டவிரதமென
மூன்றுவகைப்படும்.

† இறுத்தல் - தங்குதல்.

ந.க. சிலப்பதிகாரம்.

கஅசு. சங்கரன்—இ - ள். சுகத்தைப்பண்ணுகிறவன்.

கஅசு. ஈசன்—இ - ள். ஐசுவரியவான்,

கஅசு. சயம்பு—இ - ள். தானே தோன்றினவன்,

கஅசு. சதுமுகன்—இ - ள். நான்குமுகன்,

கஅஎ. அங்கம் பயந்தோன்—இ - ள். * அங்காகமத்தை
புண்டரக்கினவன்.

கஅஎ. அருகன்—இ - ள். பூச்சியன்,

கஅஎ. அருண்முனி—இ - ள். சிவபரமர்த்தி,

கஅஅ. பண்ணவன்—இ - ள். கடவுள்,

கஅஅ. எண்குணன்—இ - ள். எட்டுக்குணங்களைமுடையான்.

எண்குணமாவன ; அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்த
நீசனம், அநந்தசுகம், நிரந்தராமம், நிரக்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், நி
ந்தராசமெனவவை.

(கு - பு.) [எண்குணமென்றது அநந்த ஞானம், அநந்தநீசனம்,
அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம், அநந்தராமம், நீட்கனம், நிராயுஷ்யம்,

சத்பாவஃ 1 என இவை.]

கஅஅ. பாத்தில் பழம்பொருள்—இ - ன். பகுத்தற்கரிய
புராணப் பொருளாயுள்ளவன் ; ஒட்டமற்ற
பொன்னைப்பொன்னென்றுமாம்.

கஅக. விண்ணவன்—இ - ன். சுவர்க்கவாதி,

கஅக. வேத முதல்வன்—இ - ன். † ஆகமமுன்றிற்கும்
முதலாயுள்ளவன்,

கஅக. விளங்கொளி—இ - ன். அஞ்ஞானவிருணிக விளங்குமொ
ளி. கக0 - ககக. ஓதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது

போதார் பிறைப் பொதியறை யோரென

இ - ன். இந்நாமங்களை யுடையோரெனலோதப்பட்ட
ஆகமமாகியவிளக் கொளியைப் பெற்றும் போந்தேறினல்லது யாவரும்
பிறையாகிய இடையின்னும் போகமாட்டாரென்றொள்க.

பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

* அங்காகமம், கஉ பகுப்புடைத்தி. அவைவருமாறு :—க. ஆசார்
கம், உ. சூத்திரகிருதாங்கம், ஈ. ஸ்தானாங்கம், ச.
ஸைவரயாங்கம், ஞ. வியாக்கியாப்பிரஞ்சயத்தயங்கம், ஊ.
ஞாத்ருகதாங்கம், எ. உபாஸகாத்திய யநாங்கம், அ.
அந்தக்கிருத்தசாங்கம், கூ. அமுத்தரோபபாதிதசாங்கம், க0.
பிரச்சிநவியாகரணாங்கம், கக. ஷிபாகசூத்திராங்கம், கஉ. திருஷ்டிவா
தாங்கம்.

† ஆகமமுன்றாவன : அங்காகமம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகம
மென்பன.

க0.—நாடுகாண்காரதை.

௩௭

ககஉ - ககஈ. சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத் தவமுதற்

இ - ள். அங்ஙனம் சாரணாருளிச்செய்த பெருமையமைந்த உண்மை மொழியைக் கேட்டுத் தவத்திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளும் தமது ஸககளைத் தலைமேல்வைத்துக்கொண்டு நின்ற கூறுவார்:—

ககச - ககரு. ஒருமூள் நவீத்தோ னோதிய ஞானத் திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந் திறவா

இ - ள். எனதுசெவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைக் கெடுத்தவனா னோதப்பட்ட

ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டற்குத் திறப்பினல் லது பிறிதொன்றற்குத் திறப்பனவல்லவென்றுரென்க.

அவித்தல் - அடக்குதலுமாம்.

ககச - ககௌ. காமனை வென்றோ னாயித் தெட்டு நாம மல்லது நவிலா தென்ன

இ - ள். என் நாவும் காமன்செயலை வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு வகைப்பட்ட நாமத்தைச் சொல்லினல்லது பிறிதொன்றனைச் சொல்லா தென்றுரென்க.

ககச - ககௌ. ஐவரை வென்றோ னடியினை யல்லது கைவரைக் காணினுங் காண வென்கண்

இ - ள். எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட இந்திரியங்களையும் வென்ற வனுடைய அடியினைகளாக் காணினல்லது பிறிதொருதேவரடியினைகளாக் கையகத்தேகாணினும் காணவென்றுரென்க.

ஐவர் - செறலின்கண் திணைமயக்கம். இனிக் கைவரைகாணினும் என்றுபாடமாயின், கைவரைகாணல் - க

ணவிழித்தலாச்சி, விழித்திருப்பினும் காணாவென்க.
 (கு - பு.) [ஐவர்-பஞ்ச இந்திரியங்கள்.]இது,
 கோபம்பற்றிவந்ததினை வருவமைதி. அடியினை - உபய பாதம்.
 ௨௦௦ - ௨௦௧. அருளறம் பூண்டோள் றிருமெய்க் கல்லதென்
 பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தாது

இ - ள். எனது பயனற்ற உடம்பு அருளால்
 அறத்தைப்பூண்டோனுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப்
 பூமியின்பொருந்தினல்லது பிறிதொன்றற் குப்
 பொருந்தாதென்றாரென்க.

அருளறம் - உம்மமத்தொகையுமாம்.
 (கு - பு.) யாக்கை பூமியிற் பொருந்தாதல் - தண்டனிடுதல். ௨௦௨ -
 ௨௦௩. அருக ரறவ னறிவோற் கல்லதெ
 னிருகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா

௩.௮ சிலப்பதிகாரம்.

இ - ள். எனது இருகையும் அருகர்க்கு
 அறத்தைக்கூறுவோலாகிய அறிவன்பொருட்டு என்சிரத்தின்மீசையே
 குவியினல்லது பிறிதொரு தே வர்பொருட்டுக் குவியாவென்றாரென்க.
 அருகர் - இருடிகள்.

௨௦௪ - ௨௦௫. மலர்மிசை நடந்த மலரடி யல்லதென்
 மலைமிசை யுச்சி தானணிப் பொறுஅது

இ - ள். எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதேநடந்த
 மலரடியாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினல்லது பிறிதொன்றையும்

அணியப் பொரு தென்றாரென்க.

(கு - பு.) [தலையிடத்து.] அருகக்கடவுள் தாமரைமலரை
வாகனமா ங்கொண்டு அதனை ஊர்ந்து சென்றன ரென்று ஐனநூல்
சொல்லும்.

உருசு - உருஎ. இறுதியி லின்பத் திறைமொழி யல்லது

மறுதர வோதியென் மனம்புடை பெயராது

இ - ன். என்மனமும் ஈழிலின்பமாகிய அந்தசுகத்தையுடைய
இறை வனருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஒதிப்
புடைபெயரினல் லது பிறிதொருமொழியையோதிப்
புடைபெயராதென்றாரென்க.

மறுதர - மீளவும்.

உருஅ - உருக. என்றவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதம்

கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

சிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்

பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்

மந்தர மாறப் படர்வோர்த் தொழுது

பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து

இ - ன். தங்கையைத் தலைமேற்கொண்டு நின்று,
கவுந்தியடிகள் (ககரு) திறவா; (ககஎ) நவிலாது; (ககக) காணா;
(உருக) பொருந் தாது; (உருஉ) குவியா; (உருரு) பொருஅது; (உருஎ)
பெயராது என்றுகொ ண்டு அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக்கேட்டு
அதற்குப் பொருந்தியசார ணர் அவ்விடத்திடப்பட்ட
சிலாவட்டத்தினின்றுமெழுந்து அதற்கு ஒரு முழவுயரம் மேலாகின்று
பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாக வென்றுகூறி
அந்தரவழியாக விரைந்துசெல்லுகின்றவரைநோக்கித் தொழுது
பாசங்கள் அறுகவென்று பணிந்தனராய்ப்போந்தென்க.

(கு - பு.) [உயர்மிசை - சிலாவட்டம், ஒங்கி - எழுந்திருந்து.
பந்தம்- ஸம்ஸாரம்.]

உகச - உகச. காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேரியாற்று
நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி
மாதருங் கணவனு மாதவத் தாட்டியுந்

க0.—நாடுகாண்காரதை.

௩௯

தீதநீர் நியமத் தென்கரை யெய்திப்

போதுகுழ் கிடக்கையோர் பூம்பொழி லிருந்துழி

இ - ள். முகிலையணிந்த அழகியபொழிலையுடைய காவிரியாகிய
பெரிய யாற்றிற்கு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும்
பள்ளியோடத்தேறிப் போய்த் தென்கரையைச்சென்றடைந்து
மலர்கள்கூழ்ந்துகிடக்கின்றதோர் பொலிவினையுடைய சோலையிடத்தே
சென்றிருந்தபொழுதிலென்க.

(கு - பு.) [நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்.]

உகக - உஉ0. வம்பப் பாதத்தை வறுமொழி யாளனொடு

கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் சென்றோர்

இ - ள். * இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகையொருத்தி
ஒரு வனோடுங்கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பாந்ததோர் அழகிய
பொழி லிடத்தே அணுகினராய்ச்சென்றவரென்க.

வம்பப்பாத்தை - புதிய பாதத்தைத்தன்மையையுடையாள்;
குண்ட மென்மடடி. இனி மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி.
சொல்லித்திரியும் பா த்தையென்றுமாம். வறுமொழியாளன் -
பயனில்சொல்லாளன்; விடனென்றபடி.

உஉக - உஉஉ. காமனுந் தேவியும் போலு மீங்குவ

ராரெனக் கேட்டங் கறிசுவ மௌறே

இ - ள். இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும்
இரதியையுமொ க்குமிவர்களையாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று
சொல்லியென்க.

இனி இவ்விடத்துவந்த இவர் காமனும் தேவியுமே ;
அல்லராயின், யாரெனக் கேட்டறிசுவமென்றோரெனினுமமையும்.
இப்பொருட்குப் போலி, ஒப்பில்போலி. ஈங்கிவர், ஈங்கு - இவ்விடத்தி.
கேட்டங்கு, ஈங்கு - இப் பொழுது.

உஉஉ-உஉஉ. நோற்றுணல் யாக்கை கொசிதவத் தீருட

ஹற்று வழிப்பட்டோ ராரென வினவ

இ - ள். † உவாமுதலிய விரதங்களிற்
பட்டினிவிட்டுண்டலால்

மலிந்த உடம்பையும் துண்ணிய தவத்தைபு முடையீர்,
தும்மொடுகடி வழிவந்தவிவர் யார்தானென்று வினவவென்க.

* இடங்கழிகாமம் -மிக்ககாமம்; “இடங்கழி காமமொ டடங்கா
னாகி, யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தென், நெஞ்சங் கவர்ந்த
வஞ்சக் கள் வி” என்றார் மணிமேகலையிலும்; கஅ - வது உதயாதுமான்
அய்பலம்புக்க காதை. “ இடங்கழி யாளர் தொடர்பின்கு ”
என்று இன்னொகாற்ப திலும் கூறியிருத்தல் காண்க.

† “ ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு ” என்றார்
சிந்தாமணி யிலும்; கேமசரியாரிலம்பகம், கஉக.

சு0

சிலப்பதிகாரம்.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் - வழியிற் கூடிவந்தோர்.

(கு - பு.) உவா - பதினெந்தாந்திதி; அமாவாசிசையும், பூர்ணிமையும், முதலிய என்றது, அஷ்டமி, சதிர்த்தசி முதலியவற்றை. ௨௨௪-௨௨௬. என், மக்கள் காணீர் மாணிட யாக்கையர்

பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென

இ - ன். அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும் வினவுதல்கண்ட கவுரதியடி கள் இவர் எனமக்கள்காணும்; நீர்சொன்ன காரியம் தேவியுமலை; மாணிடயாக்கையர்; வழிவருதலாலாகிய வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர்; அவரிடஞ்செல்லாதே விடப்போயினென்றான்க.

* பரி - மிகுதி; ஒருசொல்லுமாம்.

(கு - பு.) பரி - வடமொழி உபசர்க்கம்; மிகுதிப் பொருள்தோர் இடைச்சொல். அதி, புலமினரெனலுந் தமிழ்மொழியொழிதொக்கல்; “அதிநுட்பம்” என்றும்போல. [பரி புலம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.] மக்கள் என்றது, அன்புபற்றி; மா புவழுவமைதி.

௨௨௭-௨௨௮. உடன் வயிற்றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரென

இ - ன். நூல்களையுங்கற்று அதன்பயனையுமறிந்தவனே, ஒருவயிற்றுடன் பிறந்தோர் கொழுநனும் னனைவியுமாய்க் கூடிவாழக்கடவதென்று நீர்கற்ற நூல்களிற் சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ? உண்டாகிற் சொல்லுபென்று ரென்க.

கற்றறிந்தீரென்றது இகழ்ச்சி. இவ்வாறே நீர் கற்றனவுமெனடத்தம்.

(கு - பு.) உடன்வயிற்றோர்கள் - சகோதரர். கீழ் “எனமக்கள்” என்பதன்மேல் இவ்வாறு ஆகேஷித்தார்கள்.

௨௨௯ - ௨௪௦. தீமொழி கேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக் காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நயிங்க வெள்ளாநர் போலுயிவ ரெனபூய் கோதைபை முள்ளடைக் காட்டின் முதுநரி யாக்கையர்

கவுந்தியிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
குறுநரி நெடுவகுரம் கூவினி கேட்டு
கறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நயங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்நுந் திருமுன் பிழைத்தோர்க்
குய்திக் கால முரையீ ரோவென

* “ பரிபுலம் பிணைவன், றுளே தமிழன் வந்தனன்” என்றார்
மணி மேகலையிலும் ; கசு - வது ஆதிரைபிச்சையிட்டகாலத.

க௦—நாடுகாண்காதை.

சுக

இ - ள். இங்ஙனம் இவரிகழ்ந்தமொழியைக் கேட்டலாற்
செவியைப் புதைத்துக் கணவன் முன்னிலையில் கண்ணகி நடுங்க,
என்புங்கோதை போல்வானே இவரிகழ்ந்தனர், இவ்விதழ்ச்சியால்
துடக்குமுட்கோயுடைய காட்டில் நுழைந்துதிரியும்
முதுநரியாகக்கடவரெனக் கவுந்தியடிகளிட் - சாபம்
தவத்தின் வினாவாகிய சாபமாதலால் அவரைச்சென்று பூண்ட
தாதலின், அங்ஙனம் வினாந்தட டியை அறியாராகிய கோதையும்
நம்பியும் குறியநரியினது றொடியகு லாகக்கூடும் விளியைக்கேட்டு
நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்க நெறியினின்றும் நீங்கியோர் நீர்
மையல்லாதனவற்றைச் சொல் லினும் இஃது அவர் அறிவில்மையாத்

கூறியதன்றோவென்று உயர்ந்தோர் தமதறிவால் உணர்வேண்டும் ; செப்த வந்தீர், உம்முடைய திருமுன் பிழைத்த இவர்க்கு இவ்விச் சாபகீழ்க் கி உய்ததுடைத்தாய்காத்ததை உரைத்த நயி மென்றுகூறவேன்க.

போலும் - ஒப்பில்போல். முதுகரி - சூரி. ருங்கியென்றார் ; தம் பொருட்டாகவிடாதலின். சூகாமம் - இசைசிறை. அடிகள் மனத்தானி னோத்தி இட்டசாப மாதலாத் பட்டஸ்தயறிமாரொன்றார். இங்ஙனம் அறி யாது அவர்கள்சொன்ன இகழ்ச்சியாடும் இதற்கு இவரல்லது வேறு சபிக் கூறியா ரின்மையாலும் உய்திக்காலமுறை பிரென்றார். விளி - ஓரிக்குரல். 'செறியி னீங்கியோர் கீ'ல கூறியு, மறிமா மையென் தறியல் வேண்டும்' என்னுர் துணையும் அவருட்கோள். மன்னதை அடிகட்குக் கூறினார்.

(கு - பு) [பட்டதை அறியார் - மனத்தில் இவர் நினைத்ததாதலால் அறிந் திலர். பின்பு அறிந்தபடி : அவர்கள் முன்னேறியானபடியாலும், தங் களைப் பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து இவரல்லது வேறு சாபவிடவல்லா ரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலே வந்ததென்று இவரறிந்தார் ; அறிந்து (உசு0) உய்திக்காலம் உரையீரோவென்றார்.] உய்திக்காலம்-சா பவிவீர்த்திகாலம். " ஒப்பில்போலியும்பொருட்டாகும் " எவ்-தவிதியால், போலுமென்பது இங்கு உரையகைப்பொருளதாய் நின் தது. உட்கோள் - மனத்திற்கருதியது.

உசுக-உசுரு, அறியா மையினின் நிழிபிறப் புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுழந்தியின்
முன்னே யுருவம் பெறுகவீங் கிவரெனச்
சாபவிடை செய்து

இ - ள். தமது முப்பொறிகளால் வரும் அன்பமென்பதனை
அறிந்து கூறுமையாலே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர் உறையூர்
மதிப்புறமாகிய காவற்காட்டில் திரிந்து பன்னிரண்டு மாதம் இங்ஙனம்
அன்பமனுபவித்த பின்னர் முன்னேப்பிறப்பைப்

6

பெறுவாராகவெனச் சாபவிடைசெய்தென்க.

சுஉ சிலப்பதிகாரம்.

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காலம்
தவஞ்செய்துபெற்ற மக்கட்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து
இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு. என வே * யாகாவாராயினும்
நாகாத்தல்வே ண்டிமென்பதாயிற்று. நொச்சி யொருபுடையென்றது
அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று ; + “ நொச்சி வேலித் தித்த
னுறந்தை” என்றதும். இழிபிறப்பு - வி லங்கிள்.பிறப்பு.
முன்னையருவம் - வம்பட்ட - ததையும் வறுமொழியானனுமெனவுமாம்.

(ஞ - பு.) முப்பொறி - திரிகாணம் ; மனமொழிப்பங்கள்.
சாந்திர மான சம்பந்தத்தால் மதியென்றந் திங்கொன்றும் ம
தத்துக்குப்பெயர். [படர்நோய் - உறழ்ச்சியாலுண்டான நோய்.]
சாபவிடை - சாப விலிர்ந்தி யாகாவாராயினும் - தம்மாறகாக்கப்படுவன
வெல்லாவற்றையும் காக்க மாட்டாராயினும். நாகாத்தல் - நாகவ
ான்றையும் ஏடக்குதல்.

உசரு - உசஅ.

தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவந்தி யையையுந் தேவிபுங் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய

இ - ள். தவத்தான்டிக்க ஏற்ப்பையு ஁டய கவுந்தியடிகளும் தேய்யும் கணவனும் முறம்போலுஞ்செலியையுடைய யாண்பைச சம ரீடந்நிக் கெடுத்த புறத்தேசிறையையுடைய கோழியென்னுரகரி ன்கண் ணே விருப பத்தோடு புக்காரென்க.

* திருக்குறள், அடக்கமுடைமை, எ: “யாகாயா ராயிது ருக்காக்க கா வாக்காற், சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டி”

† அகநானூறு, மணியீடைபவளம் கஉக: “இரும்பிழிமகா ரிவ் வழுங்கன் மூதூர், விழுவின் ருயினுந் தஞ்சா த ராரு மல்லலா வணமறுகுடன்மடியின், பல் லுமைக் கடுஞ்சொ லன்னை தஞ்சாள், பிணிகே ா ளாஞ்சி மையன்னை தஞ்சுடா தஞ்சாச் கண்ணர் காவலர் கடுரு வ, ரிலங்குவே ிகோஞர் தஞ்சின் னையெ யிற்று, வலஞ்சரி தோமை ஞாணி மகிழு, மாவவாய் ருமலி மகிழாது மடியிற், பகலுறழ் விலவுக் கான்று விசும்பி, னகல்வாய் மண்டில நின்றவிரி யும மே, திங்கள்கல் சேர்பு க ளையிருண் மடியி, னில் லெலி வ ல்சி வல்வாய்க் கூ கை, கழுதுவழங் கிபாமத் தநிதகக் குழறும், வகோக்கட் சேவல் வாளா து மடியின், மனைச்செறி கோழி மாண்குர லியம்பு, மெல்லா மடிந்த காலை டியாரு நா, னில்லா கெஞ்சத் தவர் வா ரலரே, யதனா, லரிபெய் புட்டி லார்ப் பப் பரிசிறந், தாதி போகிய பாய்பரி நன்மா, னெகீசி வேலித் தீந்ந னுற நீ கைக், கயன்முதிர் புறங்காட் டன்ன, பன்முட்டினதாற் றோழிரங் களவே” என்பது, தலைமகள் கிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் த் தலைமகள் சொல்லியது ; பாணர்.

வாரணம் - கோழியூர் ; ஆவது உறையூர். முற்காலத்து
 ஓர்கோழி யானையைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த
 நகர்க்குக் கோழியெ ன்பது பெயராயிற் று. அந்நகர் காண்
 கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமா க ஆக்கியவதனாற் புறம்பே
 சிறையைபுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாரு முளர். அத்தன்று; புறஞ்
 சிறைவாரணமென்பது சிலேடை: புறத்தே சிறை யை
 புடையகோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும் ; * “புறஞ்சிறைப்
 பொழில்” என்ப டென வுமாக ின். புறஞ்சிறைவாரணம் -
 கோழியூரெ னக்கொள்க.

(கு - பு.) [முதல் - களஞ. வாரணம் - யானை. வாரணம் -
 கோழி ; புறத்தேசிறையையுடைய கோழி - உறையூர் ; கோழி -
 ஆகுபெயர். யானையைக் கோழி மு நுக்கலால் கோழியென்று
 பெயராயிற்று. யானையைச் சயி த்தகோழி தோன்றி யுடைய வ
 ிபுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்தி அதன்
 பெயராலே சொழன் ணக்காண்கின்றபொழுது சிறையுங்கழுத்துமாக்கிய
 ிடைய புறம்பே சிறையைபுடைய கோழியென்றாயிற்று.] “புறஞ்சிறை
 ப்பொழில்” என்பது, கு - புறஞ்சேரியிடத்திலுள்ளனவாகிய
 சோலைகளை என்று பொருள். என - ஈற்றதை.

(௨௧௩) பணிந்தனன்போந்து (௨௧௪) எய்தி (௨௧௫) இருந்துழிச்
 (௨௨௦) சென்றோர் (௨௨௧) வினவப் (௨௨௨) பரிபுலம்மினரெனக்
 (௨௨௩) கடவது முன் டோ க ற்றழித்தி ர னச் (௨௨௪)
 செவியகம்புதைத்து (௨௨௫) நடுங்க (௨௨௬) முதுநடுங்கினக் (௨௨௭)
 கட்டிபதாதலின், (௨௨௮) உரையீரோ
 வெளப் (௨௨௯) பெறுக நங்குவரெனச் (௨௩௦) சாபவிடை செய்து (௨௩௧)
 கவுந்தியும் தேவியும் கணவனுப (௨௩௨) புரிந்துபுக்கா ரென்க.

இஃது, எல்லாவடியும் தம் முனொத்துமுடிதலின்
நிலைமண்டிலவாகிரி யப்பா.

(கு - பு.) இஃது - “ வான்கண் ” என்னும்
இக்காணைச்செய்யுள். எல்லாவடியும் அளவொத்த நாட்டோடியாக
வருதல், நிலைமண்டிலவாகிரி யப்பாவினிலக்களம். இஃது, ஏ கா
ரத்தாலாயினும், ஓகாரத்தாலாயினும், எனவெ ன்பதனாலாயினும்
முடியுமென அறிக.

நாடுகாண்காணை முற்றிற்று.

* ஊர்காண்காணை, க.